

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA VZGOJO IN IZOBRAŽEVANJE

Masarykova cesta 16, SI - 1000 Ljubljana

T: 01 400 52 00

F: 01 400 53 21

Številka: 0070-61/2025
Ljubljana, 8. december 2025
EVA: 2025-3350-0055
GENERALNI SEKRETARIAT VLADE REPUBLIKE SLOVENIJE gp.gs@gov.si
ZADEVA: Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o višjem strokovnem izobraževanju – predlog za obravnavo
1. Predlog sklepov vlade: Na podlagi drugega odstavka 2. člena Zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 24/05 – uradno prečiščeno besedilo, 109/08, 38/10 – ZUKN, 8/12, 21/13, 47/13 – ZDU-1G, 65/14, 55/17, 163/22 in 57/25 – ZF) je Vlada Republike Slovenije na ... seji dne ... sprejela SKLEP: Vlada Republike Slovenije je določila besedilo predloga Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o višjem strokovnem izobraževanju ter ga pošlje v obravnavo Državnemu zboru Republike Slovenije po rednem postopku. Barbara Kolenko Helbl GENERALNA SEKRETARKA Priloga: – besedilo predloga zakona Prejmejo: – Državni zbor Republike Slovenije, – Ministrstvo za vzgojo in izobraževanje Republike Slovenije, – Služba Vlade Republike Slovenije za zakonodajo, – Urad Vlade Republike Slovenije za komuniciranje.
2. Predlog za obravnavo predloga zakona po nujnem ali skrajšanem postopku v državnem zboru z obrazložitvijo razlogov: /
3.a Osebe, odgovorne za strokovno pripravo in usklajenost gradiva: – dr. Vinko Logaj, minister, Ministrstvo za vzgojo in izobraževanje, – mag. Andrej Sotošek, državni sekretar, Ministrstvo za vzgojo in izobraževanje, – mag. Branka Hrast Debeljak, direktorica Direktorata za srednje in višje šolstvo ter izobraževanje odraslih, Ministrstvo za vzgojo in izobraževanje, – Tomaž Rozman, vodja Sektorja za višje šolstvo, Ministrstvo za vzgojo in izobraževanje.
3.b Zunanji strokovnjaki, ki so sodelovali pri pripravi dela ali celotnega gradiva: Delovna skupina, ki jo je imenoval minister, je pripravila besedilo zakona, in sicer v naslednji sestavi: 1. dr. Matej Forjan, direktor Šolskega centra Novo mesto, predsednik Konzorcija šolskih centrov Slovenije, Šegova ulica 112, 8000 Novo mesto; 2. Boštjan Rozman Zgonc, zunanji strokovnjak; 3. mag. Jasna Kržin Stepišnik, direktorica Biotehniškega izobraževalnega centra Ljubljana; 4. Darko Mali, področni sekretar, Center za poklicno izobraževanje Republike Slovenije; 5. Egon Pipan, predsednik Skupnosti višjih strokovnih šol Republike Slovenije; 6. Žan Dapčević, podpredsednik Skupnosti višjih strokovnih šol Republike Slovenije.
4. Predstavniki vlade, ki bodo sodelovali pri delu državnega zbora: – dr. Vinko Logaj, minister, Ministrstvo za vzgojo in izobraževanje,

– mag. Andrej Sotošek, državni sekretar, Ministrstvo za vzgojo in izobraževanje, – mag. Branka Hrast Debeljak, direktorica Direktorata za srednje in višje šolstvo ter izobraževanje odraslih, Ministrstvo za vzgojo in izobraževanje, – Tomaž Rozman, vodja Sektorja za višje šolstvo, Ministrstvo za vzgojo in izobraževanje.

5. Kratek povzetek gradiva:

- Določeni členi se spreminjajo ali črtajo zaradi uskladitve s prenovljenim Zakonom o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja – ZOFVI;
- Novela prinaša spremembe in dopolnitve z namenom poenotenja določenih dikcij tudi z besedilom novega Zakona o visokem šolstvu – ZViS;
- Posodobitev diktije določenih členov in upoštevanje predlogov NAKVIS-a ter nove rešitve na področju mikrodokazil;
- Posodobljena definicija javne službe na področju višjega strokovnega izobraževanja (upoštevaje podoben zapis v Zakonu o visokem šolstvu);
- Izobraževanje pod enakimi pogoji za državljane EU, Slovence brez državljanstva in tujce se ureja po zgledu Zakona o visokem šolstvu;
- Dodatne pristojnosti in spremembe pri odločanju sveta zavoda in strateškega sveta;
- Spremenjena sestava predavateljskega zbora;
- Uvajanje usposabljanj za pridobitev mikrodokazila;
- Na novo se uvaja transnacionalno izobraževanje;
- Posodobitev določb glede skupnih študijskih programov;
- Spremenjene pristojnosti Komisije za akreditacijo višješolskih študijskih programov v zvezi s prvim in vnovičnim imenovanjem kandidata v naziv predavatelj višje strokovne šole;
- Spremenjene pristojnosti NAKVIS (ugotavlja standarde kakovosti izvajanja posameznega programa, predlaga izbris iz razvida);
- Glede organov višje šole se odpravijo potrebne neskladnosti z ZOFVI;
- Možnost določitve dodatnih nalog poleg zakonskih v letnem delovnem načrtu Skupnosti višjih strokovnih šol Republike Slovenije.

6. Presoja posledic za:

a)	javnofinančna sredstva nad 40.000 EUR v tekočem in naslednjih treh letih	DA/ <u>NE</u>
b)	usklajenost slovenskega pravnega reda s pravnim redom Evropske unije	DA/ <u>NE</u>
c)	administrativne posledice (odprava)	DA/ <u>NE</u>
č)	gospodarstvo, zlasti mala in srednja podjetja ter konkurenčnost podjetij	DA/ <u>NE</u>
d)	okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki	DA/ <u>NE</u>
e)	socialno področje	DA/ <u>NE</u>
f)	dokumente razvojnega načrtovanja: – nacionalne dokumente razvojnega načrtovanja – razvojne politike na ravni programov po strukturi razvojne klasifikacije programskega proračuna – razvojne dokumente Evropske unije in mednarodnih organizacij	DA/ <u>NE</u>

7.a Predstavitev ocene finančnih posledic nad 40.000 EUR: /

I. Ocena finančnih posledic, ki niso načrtovane v sprejetem proračunu

	Tekoče leto (t)	t + 1	t + 2	t + 3
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) prihodkov državnega proračuna	/	/	/	/
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) prihodkov občinskih proračunov	/	/	/	/

Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) odhodkov državnega proračuna	/	/	/	/
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) odhodkov občinskih proračunov	/	/	/	/
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) obveznosti za druga javnofinančna sredstva	/	/	/	/

II. Finančne posledice za državni proračun

II.a Pravice porabe za izvedbo predlaganih rešitev so zagotovljene:

Ime proračunskega uporabnika	Šifra in naziv ukrepa, projekta	Šifra in naziv proračunske postavke	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t + 1
/	/	/	/	/
/	/	/	/	/
SKUPAJ			/	/

II.b Manjkajoče pravice porabe bodo zagotovljene s prerazporeditvijo:

Ime proračunskega uporabnika	Šifra in naziv ukrepa, projekta	Šifra in naziv proračunske postavke	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t + 1
/	/	/	/	/
/	/	/	/	/
SKUPAJ			/	/

II.c Načrtovana nadomestitev zmanjšanih prihodkov in povečanih odhodkov proračuna:

Novi prihodki	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t + 1
/	/	/
/	/	/
/	/	/
SKUPAJ		/

OBRAZLOŽITEV:

I. Ocena finančnih posledic, ki niso načrtovane v sprejetem proračunu

Predlog nima finančnih posledic, ki ne bi bile načrtovane v proračunu.

II. Finančne posledice za državni proračun:

Predlog ne predvideva porabe proračunskih sredstev v obdobju, za katero je bil državni proračun že sprejet.

II.a Pravice porabe za izvedbo predlaganih rešitev so zagotovljene:

/

II.b Manjkajoče pravice porabe bodo zagotovljene s prerazporeditvijo:

/

II.c Načrtovana nadomestitev zmanjšanih prihodkov in povečanih odhodkov proračuna:

/

7.b Predstavitev ocene finančnih posledic pod 40.000 EUR:

/

8. Predstavitev sodelovanja z združenji občin:	
Vsebina predloženega gradiva (predpisa) vpliva na: – pristojnosti občin, – delovanje občin, – financiranje občin.	DA/ <u>NE</u>
Gradivo (predpis) je bilo poslano v mnenje: – Skupnosti občin Slovenije SOS: DA/ <u>NE</u> – Združenju občin Slovenije ZOS: DA/ <u>NE</u> – Združenju mestnih občin Slovenije ZMOS: DA/ <u>NE</u>	
Bistveni predlogi in pripombe, ki niso bili upoštevani: /	
9. Predstavitev sodelovanja javnosti:	
Gradivo je bilo predhodno objavljeno na spletni strani predlagatelja:	DA/ <u>NE</u>
Gradivo je bilo predhodno objavljeno na portalu E-demokracija /	<u>DA</u> /NE
10. Pri pripravi gradiva so bile upoštevane zahteve iz Resolucije o normativni dejavnosti:	<u>DA</u> /NE
11. Gradivo je uvrščeno v delovni program vlade:	DA/ <u>NE</u>
Dr. Vinko Logaj MINISTER	

Priloge:

- predlog sklepa vlade
- besedilo predloga zakona

EVA 2025-3350-0055

Številka:

Datum:

Na podlagi drugega odstavka 2. člena Zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 24/05 – uradno prečiščeno besedilo, 109/08, 38/10 – ZUKN, 8/12, 21/13, 47/13 – ZDU-1G, 65/14, 55/17, 163/22 in 57/25 – ZF) je Vlada Republike Slovenije na seji **dne** ... sprejela naslednji

SKLEP:

Vlada Republike Slovenije je določila besedilo predloga Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o višjem strokovnem izobraževanju ter ga pošlje v obravnavo Državnemu zboru Republike Slovenije po rednem postopku.

Barbara Kolenko Helbl,
generalna sekretarka

Priloga:

- besedilo predloga zakona

Prejmejo:

- Državni zbor Republike Slovenije
- Ministrstvo za vzgojo in izobraževanje Republike Slovenije
- Služba Vlade Republike Slovenije za zakonodajo
- Urad Vlade Republike Slovenije za komuniciranje

PRILOGA 3:

**PREDLOG
REDNI POSTOPEK
EVA 2025-3350-0055**

PREDLOG ZAKONA

O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O VIŠJEM STROKOVNEM IZOBRAŽEVANJU

I. UVOD

1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJEM PREDLOGA ZAKONA

1.1 Ocena stanja

Nastanek višjih strokovnih šol

Višje strokovno izobraževanje je skupaj z visokim strokovnim in univerzitetnim izobraževanjem steber terciarnega izobraževanja. Zanj je značilna tesna povezanost s poklicnim in strokovnim izobraževanjem, predvsem zaradi vloge delodajalcev pri načrtovanju, programiranju in izvajanju višješolskega izobraževanja. Višje strokovno izobraževanje ima hkrati značilnosti visokošolskega izobraževanja, kamor je razvrščeno po načinu študija in po elementih, ki veljajo za visokošolsko izobraževanje (sistem ECTS, status študenta, EOVK). Razvijalo se je po načelih kratkega visokošolskega izobraževanja, primerljivega s podobnimi študijskimi programi in praksami v Evropi in po svetu.

Socialno partnerstvo

Socialno partnerstvo je temelj poklicnega in strokovnega izobraževanja v Republiki Sloveniji, kot to velja tudi za druge razvite izobraževalne sisteme v državah članicah EU pa tudi širše v Evropi in po svetu. Poklicno in strokovno izobraževanje izvajajo šole skupaj z delodajalci, s ciljem, da udeleženci izobraževanja poleg izobrazbe in poklicne kvalifikacije pri delodajalcih pridobijo predvsem tiste poklicne kompetence, ki jih trg dela najbolj potrebuje.

V višjem strokovnem izobraževanju se socialno partnerstvo uresničuje v celotnem procesu, in sicer pri:

- načrtovanju (področne odbore za pripravo poklicnih standardov za posamezno strokovno področje sestavljajo strokovnjaki, ki jih predlagajo zbornice, združenje delodajalcev, poklicna združenja, sindikati, neprofitne organizacije in pristojna ministrstva),
- pripravi programov na državni ravni (izobraževalni programi s področja poklicnega in strokovnega izobraževanja so sprejeti na Strokovnem svetu Republike Slovenije za poklicno in strokovno izobraževanje, v katerem so zastopani predstavniki vseh socialnih partnerjev) in na lokalni ravni, kjer so predstavniki lokalnega gospodarstva vključeni v oblikovanje odprtega dela kurikula (20 % izobraževalnega programa),
- izvajanju poklicnega in strokovnega izobraževanja (del programa se izvede pri delodajalcih v obliki praktičnega izobraževanja študentov višjega strokovnega izobraževanja).

Gospodarstvu je z zakonom, ki ureja višješolsko strokovno izobraževanje, tudi omogočeno, da neposredno sodeluje pri izvajanju izobraževalnega programa, in sicer pri praktičnem izobraževanju študentov višjih strokovnih šol (20 tednov v dveh letih). Praktično izobraževanje

poteka tudi pri delodajalcih, ki jih delodajalske organizacije niso uradno preverile, kar je eden od razlogov, da je treba socialno partnerstvo še naprej graditi oziroma nadgrajevati s ciljem vključitve in sodelovanja vseh potrebnih in zainteresiranih delodajalcev.

Mreža višjih strokovnih šol

Mreža višjih strokovnih šol je sestavljena iz javnih in zasebnih višjih šol, ki izvajajo javno veljavne višješolske študijske programe. Javne višje strokovne šole ustanavlja država, ki je tudi sprejela merila za postavitve javne mreže višjih strokovnih šol. Zasebne višje strokovne šole izvajajo javno veljavne študijske programe, ki jih je sprejel pristojni minister v sodelovanju s pristojnim strokovnim svetom. Dve imata koncesijo in se financirata enako kot javne višje strokovne šole, preostale pa izvajajo samo izredni študij in študentom zaračunavajo šolnino. Dve zasebni šoli sta pripravili svoje študijske programe, h katerim je pristojni strokovni svet dal soglasje, saj so pripravljeni v skladu z izhodišči za pripravo programov in s poklicnim standardom.

Javne višje strokovne šole so večinoma – razen dveh, ki sta samostojna zavoda – organizacijske enote srednješolskih centrov, kar zagotavlja dobro izrabo materialnih in kadrovskih virov.

Višješolski študijski programi

Višješolski študijski programi temeljijo na poklicnih standardih, med drugim sestavljenih iz priporočil delodajalcev o tem, kakšno znanje in kompetence naj usvojijo diplomanti višjih strokovnih šol – njihovi prihodnji sodelavci. Programi so zasnovani v skladu z izhodišči za njihovo pripravo, ki jih je sprejel strokovni svet s soglasjem pristojne ministrice. Možnosti, ki jih ponujajo nova izhodišča glede odprtega kurikula, in možnosti za izvedbo programov za izpopolnjevanje ter za skupne programe, ki bi jih šole izvajale bodisi v sodelovanju s šolami v Republiki Sloveniji bodisi s sorodnimi šolami v EU in zunaj nje, niso zadosti izkoriščene.

Zaposleni v višjih strokovnih šolah

Ključni nosilci študijskega procesa na višjih strokovnih šolah so predavatelji višjih strokovnih šol, ki s svojo izobrazbo, dosežki v praksi in strokovnim delovanjem dokazujejo, da študentom višjih strokovnih šol prenašajo ustrezna strokovna znanja in jim pomagajo doseči tiste kompetence, ki jim omogočajo takojšnje zaposlovanje in uspešno delo. Dobro je, da sistem omogoča izvajanje izobraževalnega procesa v višjih šolah predavateljem, ki niso zaposleni na področju vzgoje in izobraževanja, izkazujejo pa pomembne strokovne reference in vidne dosežke na področju izobraževanja.

Poleg predavateljev so izjemno pomembni tudi mentorji v delodajalskih organizacijah, saj študenti opravijo približno 40 % študijskega programa kot praktično izobraževanje pri delodajalcih, kjer sodelujejo v proizvodnih in storitvenih procesih ali projektih in kjer tudi izdelajo diplomsko delo.

Vpis in višješolska prijavna služba

Prijavni postopki za vpis v višje strokovne šole se vodijo centralizirano v sistemu eVŠ, kar omogoča preprosto, pregledno in učinkovito prijavljanje kandidatov za višješolski študij, preverjanje izpolnjevanja pogojev in seznanjanje kandidatov z vsemi potrebnimi informacijami o vpisu in študiju na višjih strokovnih šolah. Vpis pa je v pristojnosti posamezne višje šole.

Zaposlovanje diplomantov višjih strokovnih šol

Diplomanti višjih strokovnih šol so dobro zaposljivi, imajo ustrezne delovne izkušnje, ker opravijo 800 ur praktičnega izobraževanja pri delodajalcih. Delodajalci lahko med praktičnim izobraževanjem spoznajo svoje prihodnje sodelavce, kar olajša zaposlovanje. Ponudba študijskih

mest zagotavlja precejšnjo skladnost s potrebami trga dela. Prevladujejo študiji tehniških smeri in študiji na področju storitev.

Skupnost višjih strokovnih šol Republike Slovenije (Skupnost VSŠ)

Skupnost VSŠ povezuje javne in zasebne šole ter je pomemben sogovornik Ministrstva za vzgojo in izobraževanje Republike Slovenije (MVI) pri upravljanju in razvoju višjega strokovnega izobraževanja. Vključuje se v mednarodne organizacije visokošolskega strokovnega izobraževanja in izvaja pomembne mednarodne projekte na področju kratkega visokošolskega izobraževanja. S tem krepi svoj položaj in vlogo povezovalca višjih strokovnih šol tako v Republiki Sloveniji kot v mednarodnem visokošolskem prostoru.

Za svoje delovanje Skupnost VSŠ pridobiva večinski delež javnih sredstev na javnih razpisih za projekte na nacionalni in mednarodni evropski ravni, manjšinski delež pa dobi od MVI.

Nacionalna agencija za kakovost v visokem šolstvu (NAKVIS)

NAKVIS kot osrednja institucija za kakovost v visokem šolstvu v višjem strokovnem izobraževanju nima enakih pristojnosti, kot jih ima v visokem šolstvu. Pomembna pa je pri ugotavljanju kakovosti višjega strokovnega izobraževanja in krepitvi zaupanja v javno veljavno višješolsko izobrazbo, ki jo diplomanti pridobijo v javnih in zasebnih višjih strokovnih šolah.

Evropske smernice in trendi višjega strokovnega izobraževanja

Z mednarodnim sodelovanjem in izmenjavo dobrih praks je slovensko višje strokovno izobraževanje postalo vzor tovrstnim programom drugje po Evropi. Slovensko višje strokovno izobraževanje je primer dobre prakse, po katerem se že zgledujejo nekatere evropske države, med drugim Portugalska, ki je leta 2015 uvedla tovrstne programe. Več drugih evropskih držav (Italija, Poljska, Estonija itn.) si prizadeva preoblikovati oziroma vzpostaviti višje strokovno izobraževanje tudi po slovenskem vzoru.

Karierni centri

Na višjih strokovnih šolah delujejo karierni centri. Njihova vloga je pomembna in razvejena, saj prispevajo k promociji diplomantov višjih strokovnih šol, ustvarjanju tesnejših odnosov med študenti in delodajalci, hitrejšemu zaposlovanju diplomantov višjih strokovnih šol ter vključevanju delodajalcev v zakonsko določene naloge. Gre za naloge, ki omogočajo hitrejši razvoj višjega strokovnega izobraževanja.

1.2 Razlogi za sprejetje predloga zakona

Nekateri členi veljavnega zakona se spreminjajo ali črtajo zaradi uskladitve s prenovljenim Zakonom o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja.

Predlog zakona prinaša spremembe in dopolnitve z namenom poenotenja posameznih dikcij tudi z besedilom novega Zakona o visokem šolstvu (ZViS).

Posodobitev besedila nekaterih členov in upoštevanje predlogov NAKVIS ter nove rešitve na področju pridobivanja mikrodokazil, transnacionalnega izobraževanja na področju višjega šolstva in posodobitev dozdajšnje ureditve skupnih študijskih programov. Mikrodokazila pomenijo zapis učnih izidov, ki jih posameznik doseže s krajšim izobraževanjem in usposabljanjem, ovrednotenima z Evropskim prenosnim kreditnim sistemom (ECTS). Tako pridobi mikrodokazilo, ki je javna listina.

Upoštevanje in izvajanje ciljev Strategije višjega strokovnega izobraževanja v Republiki Sloveniji za obdobje 2020–2030, ki jo je Vlada Republike Slovenije sprejela 23. julija 2020 (v nadaljnjem besedilu: strategija), pri krepitvi razvojne in inovativne naravnosti šol, poenostavitvi postopka imenovanja predavateljev ter razvoju odprtega kurikula.

2. CILJI, NAČELA IN POGLABITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1 Cilji zakona

Glavni cilj predloga zakona je uresničevanje strategije.

Cilj predloga zakona je uresničiti te ukrepe iz navedene strategije:

- Internacionalizacija: z vzpostavitvijo ustreznih razmer za večjo mobilnost doseči privlačno višje strokovno izobraževanje, odprto v mednarodno okolje. S predlogom tega zakona se posodobi ureditev skupnih študijskih programov in definira izvajanje transnacionalnega izobraževanja.
- Krepitev razvojne in inovativne naravnosti šol: uvesti nove razvojne naloge na področju novih študijskih programov, neformalnih programov ipd. S predlogom zakona se uvajata krajše izobraževanje in usposabljanje za pridobitev javne listine mikrodokazila.
- Poenostavitev postopka imenovanja predavateljev: pospešiti postopek imenovanja predavateljev. S predlogom tega zakona se spremeni in pospeši postopek, tako da se prvo imenovanje prenese na komisijo za akreditacijo, vnovično pa je v izključni pristojnosti šole.
- Razvoj odprtega kurikula in okrepitev praktičnega izobraževanja: okrepiti sodelovanje z delodajalci pri pripravi odprtega kurikula. S predlogom zakona je potrjevanje odprtega kurikula v pristojnosti sveta šole ali strateškega sveta.
- Sodelovanje z visokim šolstvom: vzpostaviti sistem sodelovanja med resorji. S predlogom zakona se vzpostavljajo take normativne podlage, ki ohranjajo oziroma nadgrajujejo enotne rešitve na stičnih področjih, kot so krajše izobraževanje in usposabljanje za pridobitev mikrodokazila, zunanje preverjanje kakovosti in skupni študijski programi.
- Dejavnosti v podporo izvajanju višješolskih študijskih programov. S predlogom zakona svet zavoda sprejema poleg razvojnega programa tudi program dejavnosti šole, ki je ključnega pomena za uresničevanja vseživljenjskega učenja, promocije, razvoja sodobnih gradiv za predavatelje in študente ter uvedbe krajših programov izobraževanja in usposabljanja.

2.2 Načela zakona

Temeljna načela predloga zakona ostajajo enaka, in sicer upoštevajo ta načela:

- ustavnosti in zakonitosti,
- transparentnosti,
- ekonomičnosti in smotrnosti,
- optimizacije poslovanja,
- enakosti.

2.3 Poglavitne rešitve

Izenačitev pogojev za izobraževanje Slovencev brez slovenskega državljanstva in Slovencev, ki živijo zunaj njenih meja (kakor jih opredeljuje zakon, ki ureja odnose Republike Slovenije s Slovenci zunaj njenih meja), enako kakor to ureja Zakon o visokem šolstvu.

Določitev novih pristojnosti strateškega sveta na področju mikrodokazil in odprtega kurikula študijskih programov.

Vključitev vseh strokovnih delavcev šole v delo predavateljskega zbora. Do zdaj so bili člani predavateljskega zbora lahko samo predavatelji.

Določitev dodatnih nalog komisije za spremljanje in ugotavljanje kakovosti, vse s ciljem povečevanja kakovosti dela šole.

Večja učinkovitost dela Skupnosti višjih strokovnih šol Republike Slovenije.

Posodobitev opredelitve študijskih programov za izpopolnjevanje.

Uvajanje in ureditev področja mikrodokazil. Ta pomenijo zapis učnih izidov, ki jih posameznik doseže z učenjem v sklopu krajšega izobraževanja in usposabljanja, ovrednotenima z Evropskim prenosnim kreditnim sistemom (ECTS). Tako pridobi mikrodokazilo v obliki javne listine.

Natančnejša ureditev izvajanja skupnih študijskih programov, ki jih šole iz Republike Slovenije izvajajo z eno šolo ali več šolami iz Republike Slovenije (slovenski študijski programi) ali iz tujine (mednarodni študijski programi).

Uvedba in ureditev področja višješolskega transnacionalnega izobraževanja. Po vzoru visokošolske zakonodaje ureja uveljavljeno ureditev tovrstnega izobraževanja tudi na področju višjega strokovnega izobraževanja.

Ureditev pravice študenta do izpisa na enak način, kot to velja na področju visokega šolstva.

Ureditev novih pristojnosti delovanja Komisije za akreditacije v postopku imenovanja predavateljev v naziv.

Prožnejše urejanje pogodbenih razmerij s predavatelji za še učinkovitejše izvajanje študijskih programov.

Določitev nove pristojnosti ministra, in sicer lahko ta z odločbo prepove izvajati javnoveljavni študijski program, če pristojna inšpekcija oziroma Nacionalna agencija Republike Slovenije za kakovost v visokem šolstvu ugotovi nepravilnosti.

Spremenjeni postopek imenovanja predavateljev z namenov zmanjšanja administrativnih ovir.

Zakon na novo in na enem mestu določa vsebino in način vodenja vseh evidenc podatkov po tem zakonu.

Na področju nadzora zakon jasneje razmeji pristojnosti izvrševanja nadzora nad izvajanjem višješolske dejavnosti med ministrstvom, pristojnim za višje šolstvo, Inšpektoratom Republike Slovenije za šolstvo, Inšpektoratom Republike Slovenije za delo ter NAKVIS.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

Predlog zakona nima finančnih posledic za državni proračun in druga javna finančna sredstva.

4. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

Za izvajanje zakona ni treba zagotoviti finančnih sredstev v sprejetem državnem proračunu.

5. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOSTI PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

Predlog zakona ni predmet usklajevanja s pravom Evropske unije.

5.1 Prilagojenost predlagane ureditve pravu Evropske unije

Predlog zakona ni predmet usklajevanja s pravom Evropske unije.

5.2 Prikaz ureditve v drugih pravnih sistemih

Primeri izbranih držav:

Nizozemska (Associate degree – Ad)

Višje strokovno izobraževanje (EQF 5) na Nizozemskem pokrivajo predvsem programi Associate degree (Ad) na univerzah uporabnih znanosti (hogescholen/UAS, HBO). Ad so bili uvedeni pilotno leta 2006 z namenom povezave med MBO 4 (srednješolsko poklicno izobraževanje) in HBO (visokošolsko izobraževanje) ter spodbujanja vseživljenjskega učenja in zaposljivosti. Sistem akreditira NVAO, programe oblikujejo UAS z močnim poudarkom na praktični usmerjenosti in povezavah z delom. Temeljni zakon je WHW – Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (1993), ki vzpostavi ločeni akademski (WO) in profesionalni (HBO) steber. Posebej za Ad je bil sprejet zakon Wet invoering associate degree-opleiding (2017), ki je Ad umestil v HBO. Študijski programi Associate degree (Ad) imajo običajno 120 ECTS (dve leti), z močno poklicno orientacijo; obvezna je praksa ali delovni projekt v podjetjih, ki jih UAS organizirajo v regijskih partnerstvih. Cilj programov Ad je neposredna zaposljivost in/ali prehod v 3. letnik HBO-študija prve stopnje. Izvajajo jih Hogescholen (UAS/HBO), ki tudi avtonomno razvijajo kurikule, akreditira jih NVAO (agencija za akreditacijo), pri odpiranju novih programov pa presoja CDHO (odbor za kakovost visokega šolstva). Povezave z delodajalci se udeležujejo v okviru obveznega praktičnega izobraževanja in lektoratov (praktično naravnane raziskave) ter centrov odličnosti v UAS, ki krepijo prenos znanja v gospodarstvo.

Poleg formalnih študijskih programov (Ad, BA, MA) deluje živahen trg nereguliranih, modularnih programov pri zasebnih ponudnikih (NRTO), ki so pogosto kratki, povezani z delom v podjetju in namenjeni odraslim; ti programi imajo lastne sheme QA in hitro odgovarjajo na potrebe trga.

V zadnjih letih so bili narejeni razvojni koraki s poudarkom na pomembnosti za trg dela pri presoji novih programov (NVAO/CDHO). Rast vloge UAS pri prenosu znanja (lektorati, centri odličnosti) kot sistemska reforma zadnjih dveh desetletij.

UAS delujejo večinoma regionalno, vendar številne ustanove delujejo tudi na državni in mednarodni ravni (partnerstva, skupni projekti, izmenjave).

Švedska (Higher Vocational Education/Yrkeshögskolan, HVE/YH)

Švedsko višje strokovno izobraževanje (HVE/YH) obsega eno- do triletno poklicno usmerjene programe na EQF 5–6, z obveznim praktičnim izobraževanjem (LIA) in visoko stopnjo zaposljivosti diplomantov. Sistem je močno tržno in regijsko voden (ponudba na podlagi potreb), z osrednjo agencijo MYH, ki izvaja akreditacijo in evalvira kakovost.

HVE ureja Higher Vocational Education Ordinance (Förordningen om yrkeshögskolan) in povezani akti; evalvacijo kakovosti v terciarnem izobraževanju vodi Švedska agencija za visokošolsko evalvacijo (UKÄ). MYH akreditira programe HVE, spremlja kakovost in usklajenost s trgom dela; socialni partnerji imajo močno vlogo v svetovalnih telesih. Študijski programi HVE trajajo običajno dve do tri leta, od tega je do 25 % izobraževanja opravljenega v podjetjih; na voljo so tudi eno- do dveletni HVE. Moduli so oblikovani skupaj z delodajalci, z visoko stopnjo praktičnih projektov in priložnostjo za prehod v programe prve stopnje (EQF 6, kjer ustreza).

V obdobju 2020–2022 je bilo finančno podprto izvajanje kratkih YH-kurser in HVE-Flex, vključno z validacijo predhodnih znanj in kratkim (dopolnilnim) usposabljanjem.

V zadnjem obdobju se zaradi pomanjkanja veščin in digitalne preobrazbe (umetna inteligenca kot nacionalno prednostno področje) spodbujata širitev HVE in nadgradnja prehodov iz srednješolskega poklicnega izobraževanja.

HVE se izvaja večinoma na Švedskem v močnem partnerstvu z delodajalci; na mednarodni ravni gre predvsem za projekte, različne oblike mobilnosti in kombinirane izvedbe.

Hrvaška (stručni kratki studij)

Na Hrvaškem je na ravni EQF 5 vzpostavljen kratki strokovni študij (stručni kratki studij), ki praviloma traja od dve leti do dve leti in pol in obsega 120–150 ECTS. Ob dokončanju se pridobi naziv *stručni pristupnik*, poleg hitrega vstopa na trg dela pa omogoča tudi prehod na visokošolski študij na univerzah.

Kratki strokovni študij je urejen z Zakonom o visokom obrazovanju i znanstvenoj djelatnosti (NN 119/22), ki sicer ureja ves visokošolski študij. Zakon o Hrvatskom kvalifikacijskom okviru (HKO) pa uvršča ta študij na raven 5 ter določa povezavo z EQF in QF-EHEA.

Študijske programe pripravijo in izvajajo visokošolske institucije (univerze in visoke šole) na podlagi standardov kvalifikacij oziroma učnih izidov, ki so vpisani v HKO-register. Študijski programi so strokovno usmerjeni in običajno vključujejo praktično izobraževanje v podjetjih. Obseg praktičnega izobraževanja ni določen, običajno obsega 15–20 ECTS.

Na Hrvaškem se v kratki strokovni študij lahko vključijo kandidati, ki so končali srednjo šolo. Matura ni pogoj za vpis, se pa zahteva za vpis v programe prvega cikla visokošolskega študija. Začetno akreditacijo študijskih programov izvaja Agencija za znanost i visoko obrazovanje – AZVO. Pri tem se uporabljajo posebni standardi za začetno akreditacijo kratkega strokovnega študija.

Italija (akademije ITS)

Višje strokovno izobraževanje je v Italiji organizirano kot terciarni tehnološki steber, ki ga pokrivajo akademije ITS (Istituti Tecnici Superiori). Razvoj študijskih programov na podlagi nacionalno določenih standardov poteka regionalno in z zelo močno vključenostjo podjetij.

Študijski programi, ki jih izvajajo ITS, praviloma trajajo dve leti (1.800–2.000 ur) in obvezno vključujejo 30–35 % praktičnega izobraževanja v podjetjih. Spodbuja se tudi praktično izobraževanje v tujini. Najmanj 50 % pedagoških ur izvajajo strokovnjaki iz podjetij. Učenje poleg predavanj in praktičnega izobraževanja obsega tudi projektno delo, vaje v laboratoriju, del študija pa lahko poteka tudi v angleščini.

6. PRESOJA POSLEDIC, KI JIH BO IMELO SPREJETJE ZAKONA

6.1 Presoja administrativnih posledic:

a) v postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov:

Predlog zakona nima posledic pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov.

b) pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov:

Sprejetje zakona ne vpliva na obveznost strank do javne uprave ali pravosodnih organov.

6.2 Presoja posledic za okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki:

Predlog zakona nima posledic za okolje.

6.3 Presoja posledic za gospodarstvo:

Predlog zakona nima posledic za gospodarstvo.

6.4 Presoja posledic za socialno področje:

Predlog zakona nima posledic za socialno področje.

6.5 Presoja posledic za dokumente razvojnega načrtovanja:

Predlog zakona nima posledic za dokumente razvojnega načrtovanja.

6.6 Presoja posledic za druga področja:

Predlog zakona nima posledic za druga področja.

Izvajanje sprejetega predpisa:

Ministrstvo bo po sprejetju predloga Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o višjem strokovnem izobraževanju obvestilo vse vzgojno-izobraževalne zavode in njihove odgovorne osebe s ciljem, da uveljavijo določbe sprejetega zakona v rokih, kakor jih navajajo določbe zakona. S sprejetim zakonom bo ministrstvo seznanilo tudi druge ciljne skupine oziroma vse ključne deležnike s področja izobraževanja ter širšo oziroma splošno javnost (mediji, javne predstavitve, spletne predstavitve).

6.7 Druge pomembne okoliščine v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona:

Ni drugih pomembnih okoliščin.

7. PRIKAZ SODELOVANJA JAVNOSTI PRI PRIPRAVI PREDLOGA ZAKONA:

Predlog je bil na portalu eDemokracija objavljen 27. avgusta 2025. Javna razprava je trajala 30 dni, in sicer od 27. avgusta do 29. septembra 2025. V navedenem obdobju smo prejeli mnenje Centra Republike Slovenije za poklicno izobraževanje.

8. PODATEK O ZUNANJEM STROKOVNJAKU OZIROMA PRAVNI OSEBI, KI JE SODELOVALA PRI PRIPRAVI PREDLOGA ZAKONA, IN ZNESKU PLAČILA ZA TA NAMEN:

1. dr. Matej Forjan, direktor Šolskega centra Novo mesto, predsednik Konzorcija šolskih centrov Slovenije, Šegova ulica 112, 8000 Novo mesto;
2. Boštjan Rozman Zgonc, zunanji strokovnjak;
3. mag. Jasna Kržin Stepišnik, direktorica Biotehniškega izobraževalnega centra Ljubljana;
4. Darko Mali, področni sekretar, Center za poklicno izobraževanje Republike Slovenije;
5. Egon Pipan, predsednik Skupnosti višjih strokovnih šol Republike Slovenije;
6. Žan Dapčević, podpredsednik Skupnosti višjih strokovnih šol Republike Slovenije.

Zunanji strokovnjaki za sodelovanje pri pripravi predloga zakona niso zahtevali plačila, zato za ta namen niso prejeli proračunskih sredstev.

9. NAVEDBA, KATERI PREDSTAVNIKI PREDLAGATELJA BODO SODELOVALI PRI DELU DRŽAVNEGA ZBORA IN DELOVNIH TELES

- dr. Vinko Logaj, minister, Ministrstvo za vzgojo in izobraževanje,
- mag. Andrej Sotošek, državni sekretar, Ministrstvo za vzgojo in izobraževanje,
- mag. Branka Hrast Debeljak, direktorica Direktorata za srednje in višje šolstvo ter izobraževanje odraslih, Ministrstvo za vzgojo in izobraževanje,
- Tomaž Rozman, vodja Sektorja za višje šolstvo, Ministrstvo za vzgojo in izobraževanje.

II. BESEDILO ČLENOV:

1. člen

V Zakonu o višjem strokovnem izobraževanju (Uradni list RS, št. 86/04, 100/13, 54/22 – ZUPŠ-1 in 102/23) se besedilo 4. člena spremeni tako, da se glasi:

»(1) Slovenci, ki živijo zunaj meja Republike Slovenije, Slovenci brez slovenskega državljanstva, kot jih opredeljuje zakon, ki ureja odnose Republike Slovenije s Slovenci zunaj njenih meja, in državljani držav članic Evropske unije se lahko v šolah v Republiki Sloveniji izobražujejo pod enakimi pogoji kot državljani Republike Slovenije.

(2) Tuji državljani držav, ki niso članice Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: tuji državljani), se lahko izobražujejo v šolah pod enakimi pogoji kot državljani Republike Slovenije, če se uporablja načelo vzajemnosti, ali če so v Republiki Sloveniji dokončali srednješolsko izobraževanje in opravili maturo, tako kot določa 29. člen tega zakona, ali če imajo stalno prebivališče v Republiki Sloveniji in so sami ali vsaj eden od njihovih staršev ali skrbnik do začetka izbirnega postopka rezidenti Republike Slovenije za davčne namene v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino.

(3) Podrobnejše pogoje v zvezi s številom prostih vpisnih mest, plačilom šolnine ter drugimi pravicami in dolžnostmi študentov v skladu s tem zakonom za izobraževanje tujih državljanov iz prejšnjega odstavka tega člena določi minister.«.

2. člen

V 8. členu se drugi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(2) Svet šole s soglasjem ministra imenuje in razrešuje direktorja, sprejema razvojni program in program dejavnosti šole ter izvedbeni študijski program, letni delovni načrt in poročilo o njegovi uresničitvi, odloča o uvedbi nadstandardnih in drugih programov ter storitev, sprejema finančni načrt šole in letno poročilo o njegovi izvedbi, obravnava evalvacijsko poročilo Nacionalne agencije Republike Slovenije za kakovost v visokem šolstvu (v nadaljnjem besedilu: NAKVIS), samoevalvacijsko poročilo šole in poročila o študijski problematiki, odloča o pritožbah v zvezi s statusom študenta, o pritožbah v zvezi s pravicami, obveznostmi in odgovornostmi delavcev iz delovnega razmerja, razen v primeru disciplinskega postopka in redne ali izredne odpovedi pogodbe o zaposlitvi, sprejema programe krajšega izobraževanja in usposabljanja za pridobitev mikrodokazila in kataloge znanja za odprti kurikulum študijskih programov, obravnava zadeve, ki mu jih predložijo predavateljski zbor, študijska komisija, komisija za spremljanje in zagotavljanje kakovosti, ravnatelj ali

direktor, reprezentativni sindikat zaposlenih, študenti oziroma skupnost študentov, ter opravlja druge naloge, določene z zakonom in aktom o ustanovitvi.«.

Za drugim odstavkom se doda nov, tretji odstavek, ki se glasi:

»(3) Svet šole odloča z večino glasov vseh članov, če s tem zakonom ali aktom o ustanovitvi ni drugače določeno.«.

3. člen

V 10. členu se tretji odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(3) Strateški svet:

- sprejme dolgoročni razvojni program šole,
- sprejema programe krajšega izobraževanja in usposabljanja za pridobitev mikrodokazila ter kataloge znanja za odprti kurikulum študijskih programov, kadar je šola organizacijska enota zavoda,
- predlaga nadstandardne programe in storitve,
- predlaga letni delovni načrt šole,
- predlaga finančni načrt šole,
- spremlja zagotavljanje kakovosti višješolskega študija,
- obravnava poročila o študijski problematiki oziroma zadeve, ki mu jih predložijo predavateljski zbor, študijska komisija, komisija za spremljanje in zagotavljanje kakovosti, šolska inšpekcija, razvojni svet regije, reprezentativni sindikat zaposlenih ali študenti,
- obravnava evalvacijsko poročilo NAKVIS in samoevalvacijsko poročilo šole ter
- opravlja druge naloge v skladu z ustanovitvenim aktom.«.

Za petim odstavkom se doda nov, šesti odstavek, ki se glasi:

»(6) Podrobnejša organizacija dela strateškega sveta se uredi s poslovníkom, ki ga sprejme strateški svet z večino glasov vseh članov.«.

4. člen

V 12. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Člani predavateljskega zbora so strokovni delavci šole iz prvega odstavka 33. člena tega zakona. Vodi ga direktor oziroma ravnatelj.«.

Za prvim odstavkom se doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

»(2) Naloge predavateljskega zbora iz tretjega odstavka tega člena opravljajo vsi člani predavateljskega zbora, razen v postopku imenovanja predavateljev šole, v katerem odločajo samo predavatelji.«.

V drugem odstavku, ki postane tretji odstavek, se šesta alineja spremeni tako, da se glasi:

»– odloča o izvedbi študijskih programov v skladu s predpisi,«.

5. člen

V 15. členu se v drugem odstavku četrta alineja spremeni tako, da se glasi:

»– sodeluje z NAKVIS in opravi primerjanje z drugimi šolami doma in v tujini,«.

Sedma alineja se spremeni tako, da se glasi:

»– pripravi samoevalvacijsko poročilo in ga objavi na spletni strani šole.«.

Tretji odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(3) Predsednika in člane komisije za spremljanje in zagotavljanje kakovosti imenuje predavateljski zbor za štiri leta in so lahko znova imenovani.«.

6. člen

V 16. členu se v prvem odstavku besedilo »nacionalno agencijo« nadomesti z besedilom »NAKVIS« in petnajsta alineja spremeni tako, da se glasi:

»– opravljanju drugih nalog v skladu s tem zakonom oziroma letnim delovnim načrtom skupnosti šol.«.

V drugem odstavku se za zadnjim stavkom doda besedilo, ki se glasi:

»K spremembam in dopolnitvam akta o ustanovitvi soglasje Vlade Republike Slovenije ni potrebno, če se spremembe in dopolnitve ne nanašajo na izvajanje nalog iz prejšnjega odstavka.«.

Tretji odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»Naloge iz prvega odstavka tega člena, njihov obseg in izračun cene za posamezno nalogo, ki jih mora skupnost šol v posameznem letu opraviti, se delno ali v celoti financirajo iz proračuna Republike Slovenije, na podlagi letnega delovnega načrta in pogodbe, sklenjene z ministrstvom, pristojnim za višje šolstvo. Sredstva se skupnosti šol izplačajo na podlagi priloženih zahtevkov in dokazil, iz katerih je razvidna poraba sredstev za opravljene naloge, v skladu z zakonom, ki ureja izvrševanje proračuna Republike Slovenije.«.

7. člen

Besedilo 18. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Višješolski študijski programi in študijski programi za izpopolnjevanje se oblikujejo na podlagi poklicnih standardov.

(2) Poklicni standard je dokument, ki določa vsebino poklicne kvalifikacije na posamezni ravni zahtevnosti in opredeljuje potrebno znanje, spretnosti ter splošne in poklicne zmožnosti.

(3) Poklicni standard sprejme minister, pristojen za delo, na predlog Strokovnega sveta Republike Slovenije za poklicno in strokovno izobraževanje (v nadaljnjem besedilu: strokovni svet).«.

8. člen

V 20. členu se tretji odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(3) Predavateljski zbor šole na podlagi višješolskega študijskega programa pripravi kataloge znanja za odprti kurikulum in izvedbeni študijski program. Z izvedbenim študijskim programom se predmetnik študijskega programa dopolni z izbirnimi moduli in moduli odprtega kurikula ter se določijo načini ocenjevanja znanja.«.

Četrti odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(4) Obvezne sestavine višješolskega študijskega programa so:

- ime programa,

- naziv strokovne izobrazbe, ki se pridobi po končanem študiju, in njegova okrajšava,
- razvrstitev po KLASIUS-SRV in KLASIUS-P,
- razvrstitev v slovensko ogrodje kvalifikacij (v nadaljnjem besedilu: SOK), evropsko ogrodje kvalifikacij (v nadaljnjem besedilu: EOK) in evropsko ogrodje visokošolskih kvalifikacij (v nadaljnjem besedilu: EOVK),
- poklicni standardi, na podlagi katerih je pripravljen,
- cilji in kompetence,
- trajanje študija,
- pogoji za vpis in merila za izbiro ob omejitvi vpisa,
- obvezni načini ocenjevanja znanja,
- način in oblike izvajanja študija,
- pogoji za napredovanje po programu in za končanje študija,
- pogoji za prehajanje med programi,
- sestavine programa, pri katerih mora biti študent navzoč (vaje, seminarji),
- pogoji za končanje posameznih delov programa, če jih ta vsebuje,
- podatki o mednarodni primerljivosti programa,
- podatki o povezanosti s programi drugih šol v skupnem evropskem visokošolskem prostoru,
- predmetnik z ovrednotenjem študijskih obveznosti po Evropskem sistemu prenašanja in zbiranja kreditnih točk (v nadaljnjem besedilu: ECTS),
- katalogi znanja in
- znanje, ki ga morajo imeti izvajalci posameznih predmetov.«.

Peti in šesti odstavek se črtata.

Dosedanji sedmi odstavek postane peti odstavek.

9. člen

21. člen se spremeni tako, da se glasi:

»21. člen (študijski programi za izpopolnjevanje in druge oblike učenja)

(1) Študijski programi za izpopolnjevanje so namenjeni izpopolnjevanju, dopolnjevanju, posodabljanju in poglobljanju znanja na isti ravni zahtevnosti.

(2) Obvezne sestavine študijskih programov za izpopolnjevanje so:

- ime programa,
- naziv kvalifikacije,
- razvrstitev po KLASIUS-SRV in KLASIUS-P,
- razvrstitev po SOK in EOK,
- cilji in kompetence,
- trajanje programa,
- pogoji za vpis,
- načini in oblike izvajanja programa,
- obvezni načini ocenjevanja znanja,
- pogoji za dokončanje študija,
- predmetnik z ovrednotenjem študijskih obveznosti po ECTS,
- katalogi znanja in
- znanje, ki ga morajo imeti izvajalci posameznih predmetov.

(3) Šole lahko poleg študijskih programov za izpopolnjevanje organizirajo tudi različne oblike neformalnega učenja, na primer tečaje, poletne šole, programe usposabljanja, izpopolnjevanja in podobno, če to ne ovira izvajanja višješolskih študijskih programov.«.

10. člen

Za 21. členom se doda nov, 21.a člen, ki se glasi:

»21.a člen (programi krajšega izobraževanja in usposabljanja za pridobitev mikrodokazila)

(1) Mikrodokazilo je javna listina z zapisom učnih izidov, ki jih je posameznik dosegel s krajšim izobraževanjem in usposabljanjem, ovrednotenim z ECTS. Krajše izobraževanje in usposabljanje za pridobitev mikrodokazila je namenjeno pridobitvi posebnega znanja, spretnosti in kompetenc, ki ustrezajo družbenim, osebnim, kulturnim potrebam ali potrebam trga dela ter temeljijo na zagotavljanju kakovosti v skladu z dogovorjenimi standardi v ustreznem sektorju ali na ustreznem področju dejavnosti.

(2) Program krajšega izobraževanja in usposabljanja za pridobitev mikrodokazila sprejme svet šole ali strateški svet šole na predlog predavateljskega zbora šole. Pobudo za sprejem programa krajšega izobraževanja in usposabljanja za pridobitev mikrodokazila lahko predavateljskemu zboru šole posredujejo tudi socialni partnerji, civilna družba in razvojni svet regije. Šola določi interni postopek oblikovanja, potrjevanja in izvajanja krajšega izobraževanja in usposabljanja za pridobitev mikrodokazila, s smiselnim upoštevanjem internih in nacionalnih okvirov sistema zagotavljanja kakovosti v višjem šolstvu. Šola mora imeti vzpostavljen sistem samoevalvacije izvajanja, sestave, vsebine, spreminjanja in ukinjanja programov krajšega izobraževanja in usposabljanja za pridobitev mikrodokazil v okviru samoevalvacije izobraževalne dejavnosti.

(3) Postopki izvajanja in evalvacije programa krajšega izobraževanja in usposabljanja se preverjajo vzorčno ob rednih postopkih zunanje evalvacije višjih strokovnih šol.

(4) Programi krajšega izobraževanja in usposabljanja za pridobitev mikrodokazila so ovrednoteni z najmanj eno in največ devetimi ECTS.

(5) Obvezne sestavine programa krajšega izobraževanja in usposabljanja za pridobitev mikrodokazila so:

- ime programa,
- študijsko področje po KLASIUS in razvrstitev v SOK,
- cilji, kompetence in učni izidi,
- učne obveznosti, ovrednotene po ECTS,
- metode in oblike dela v učnih dejavnostih,
- pogoji za vpis,
- načini ocenjevanja znanja,
- pogoji za pridobitev mikrodokazila,
- način zagotavljanja kakovosti, na katerem temelji mikrodokazilo.

(6) Obvezne sestavine javne listine mikrodokazilo so:

- podatki o udeležencu (ime, priimek ter datum, kraj in država rojstva),
- ime programa,
- država izdajatelja,
- naziv in sedež šole, ki je podelila mikrodokazilo,
- ime, priimek in podpis odgovorne osebe šole,
- zaporedna številka mikrodokazila,
- datum in kraj izdaje,

- učni izidi,
- obremenitev, potrebna za doseg učnih izidov (v ECTS),
- raven (EOK, EOVK in SOK),
- načini ocenjevanja znanja,
- način zagotavljanja kakovosti, na katerem temelji mikrodokazilo.

(7) Programi krajšega izobraževanja in usposabljanja za pridobitev mikrodokazil ne pomenijo izvajanja študijskih programov po tem zakonu oziroma opravljanja študijskih obveznosti, določenih z njimi.«.

11. člen

Besedilo 22. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Skupni študijski programi so višješolski študijski programi, ki jih šole iz Republike Slovenije izvajajo z eno šolo ali več šolami iz Republike Slovenije (slovenski skupni študijski programi) ali iz tujine (mednarodni skupni študijski programi).

(2) Skupni študijski programi se sprejemajo v skladu z zakonom, ki ureja organizacijo in financiranje vzgoje in izobraževanja, in morajo biti javno objavljeni pred sprejetjem razpisa za vpis. Pri določanju izhodišč za oblikovanje in sprejemanje skupnih študijskih programov se upoštevajo skupna evropska načela o kratkih programih v visokošolskem izobraževanju.

(3) Kdor opravi vse obveznosti po skupnem študijskem programu, dobi skupno diplomu, v kateri so navedene vse šole, ki sodelujejo pri njegovi izvedbi. Skupna diploma je javna listina. Vsebino in obliko skupne diplome ter priloge k diplomu določijo sodelujoče šole, ki se lahko dogovorijo, da namesto skupne diplome podelijo vsaka svojo diplomu, ki mora biti glede vsebine in oblike v skladu s pravilnikom, ki ureja javne listine v višjem strokovnem izobraževanju.

(4) Šole, ki izvajajo skupni študijski program, morajo biti pred začetkom izvajanja vpisane v razvid, ki ga vodi ministrstvo. Predlogu za vpis v razvid mora biti priložen dogovor iz prejšnjega odstavka.

(5) Mednarodni skupni študijski program in šola iz tujine morata biti pred začetkom izvajanja v Republiki Sloveniji ustrezno priznana oziroma akreditirana v državi, iz katere izhaja višja strokovna šola, ki sodeluje pri izvedbi skupnega študijskega programa in podeljevanju diplome.

(6) Izvajanje skupnega študijskega programa preneha, šole, ki izvajajo skupni študijski program, pa se iz razvida iz četrtega odstavka tega člena izbrišejo, če:

- je prenehala akreditacija šoli iz Republike Slovenije ali šoli iz tujine,
- je izdana odločba o prepovedi izvajanja izobraževalne dejavnosti iz 28. člena tega zakona,
- se skupni študijski program neprekinjeno ni izvajal v zadnjih sedmih študijskih letih,
- večina šol ne sodeluje več pri izvajanju skupnega študijskega programa v skladu s sporazumom,
- to zahteva šola.

(7) V primeru iz prejšnjega odstavka morajo šole vpisanim študentom omogočiti dokončanje študija na tem skupnem študijskem programu.«.

12. člen

Za 22. členom se doda nov, 22.a člen, ki se glasi:

»22.a člen

(transnacionalno izobraževanje)

(1) Višješolsko transnacionalno izobraževanje po tem zakonu so vse oblike in načini višješolskega izobraževanja, pri katerem se višješolski študijski program, oblikovan po evropskih načelih o kratkih programih v visokošolskem izobraževanju, v celoti ali njegovi posamezni deli izvajajo v drugi državi, kot je sedež nosilca višješolskega študijskega programa.

(2) Višješolsko transnacionalno izobraževanje v Republiki Sloveniji se lahko izvaja ali organizira na podlagi pogodbe med šolo, ki je vpisana v razvid v Republiki Sloveniji, in tujo višjo strokovno šolo oziroma drugo tujo institucijo, ki izvaja javnoveljavne študijske programe in izdaja javne listine v državi, kjer je ustanovljena.

(3) Višješolsko transnacionalno izobraževanje lahko v Republiki Sloveniji izvaja tudi tuja višja strokovna šola oziroma druga tuja institucija, če pristojni organi države, kjer je sedež nosilca višješolskega študijskega programa, priznavajo, da za primer transnacionalno izvajanega višješolskega študijskega programa nosilec tega programa in program sodita v njihov višješolski sistem po načelih evropskega kratkega visokošolskega programa, kar pred začetkom izvajanja transnacionalnega izobraževanja na podlagi strokovnega mnenja pristojnega javnega zavoda iz zakona, ki ureja organizacijo in financiranje vzgoje in izobraževanja, ugotovi ministrstvo, pristojno za višje šole.

(4) Tuji programi iz drugega in tretjega odstavka tega člena ne smejo biti v nasprotju s cilji vzgoje in izobraževanja, ki jih določa zakon, ki ureja organizacijo in financiranje vzgoje in izobraževanja.

(5) Listina o zaključenem višješolskem transnacionalnem izobraževanju, ki se izvaja v Republiki Sloveniji kot del tujega višješolskega sistema, se šteje kot tuja listina in je predmet postopka, ki ureja vrednotenje oziroma priznavanje izobraževanja v Republiki Sloveniji.

(6) Šole, vpisane v razvid v Republiki Sloveniji v skladu s tem zakonom, lahko izvajajo višješolsko transnacionalno izobraževanje v tujini na podlagi pogodbe s tujo višjo strokovno šolo oziroma drugo tujo institucijo in podeljujejo slovensko javno listino.

(7) Podrobnejše pogoje, načine in oblike višješolskega transnacionalnega izobraževanja, obvezne sestavine pogodbe za izvajanje višješolskega transnacionalnega izobraževanja iz drugega in šestega odstavka tega člena, način ugotavljanja izpolnjevanja pogojev iz tretjega odstavka tega člena ter postopek vpisa pogodbe v javno evidenco določi minister, pristojen za višje šole.

(8) Izvajalec višješolskega transnacionalnega izobraževanja mora prenehati izvajati študijski program ali del študijskega programa, če mu akreditacija oziroma vpis v razvid v državi, v kateri je bil akreditiran oziroma vpisan v razvid, preneha veljati. Enako velja, če akreditacija oziroma vpis v razvid preneha izvajalcu višješolskega transnacionalnega izobraževanja, ki je vpisan v razvid v Republiki Sloveniji. «.

13. člen

V 25. členu se v naslovu člena črta besedilo »in višjih strokovnih šol«.

V prvem odstavku se črta besedilo »in višjih strokovnih šol«.

Tretji odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(3) Komisija za akreditacijo opravlja naslednje naloge:

– daje mnenje o skladnosti predlogov novih višješolskih študijskih programov za pridobitev izobrazbe, študijskih programov za izpopolnjevanje in skupnih študijskih programov z izhodišči ter jih predloži strokovnemu svetu,

- imenuje predavatelje višjih strokovnih šol v naziv predavatelj na predlog višjih strokovnih šol v primeru prvega imenovanja v naziv predavatelj za posamezni predmet,
- obravnava poročila NAKVIS,
- opravlja druge naloge v skladu z zakonom.«.

Četrty odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(4) Komisija za akreditacijo sodeluje s strokovnimi sveti za posamezna področja vzgoje in izobraževanja, z javnim zavodom, pristojnim za razvoj poklicnega izobraževanja, ter z NAKVIS. O svojem delu poroča strokovnemu svetu, ki jo je imenoval.«.

14. člen

V 26. členu se v drugem odstavku v prvem stavku besedilo »oziroma pogodbo o delu.« nadomesti z besedilom »ali drugo pogodbo civilnega prava.«, v drugem stavku pa se besedilo »Pogodba o delu« nadomesti z besedilom »Druga pogodba civilnega prava«.

Peti odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(5) Šola mora imeti vzpostavljen ustrezen notranji sistem kakovosti, ki ga v postopkih zunanjih evalvacij spremlja in presoja NAKVIS.«.

Za petim odstavkom se doda nov, šesti odstavek, ki se glasi:

»(6) Ministrstvo vsakih sedem let po uradni dolžnosti, na predlog NAKVIS ali inšpekcijskih in drugih nadzornih organov pa tudi prej, preverja izpolnjevanje pogojev za vpis v razvid. Šteje se, da se sedemletno obdobje izteče z začetkom novega študijskega leta, v katerem poteče sedem let od vpisa v razvid.«.

15. člen

V 28. členu se v prvem odstavku v napovednem stavku besedilo »pristojna inšpekcija« nadomesti z besedilom »inšpekcijski ali drug nadzorni organ oziroma NAKVIS«.

V tretji alineji se pika nadomesti z vejico in doda nova, četrta alineja, ki se glasi:

»– ne izpolnjuje standardov kakovosti, opredeljenih v predpisih NAKVIS.«.

16. člen

V 34. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Naziv predavatelj podeli komisija za akreditacijo na predlog ravnatelja ali direktorja višje strokovne šole kandidatu za prvo imenovanje v naziv predavatelj. V postopku imenovanja komisija za akreditacijo ugotavlja izpolnjevanje predpisanih pogojev kandidata in o tem izda sklep. Zoper sklep komisije za akreditacijo o imenovanju v naziv predavatelj ni pritožbe, mogoč pa je upravni spor.«.

Peti odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(5) Pri vnovičnem imenovanju predavatelja mora kandidat dokazati tudi pedagoške dosežke, povezane z delom na višji strokovni šoli ali visokošolskem zavodu. O vnovični podelitvi naziva predavatelj na predlog ravnatelja ali direktorja višje strokovne šole s sklepom odloči predavateljski zbor. Ravnatelj mora v postopku vnovičnega imenovanja v naziv predavatelj pridobiti mnenje študentov za obdobje predavanj. Zoper sklep predavateljskega zbora ni pritožbe, mogoč pa je upravni spor.«.

17. člen

36. člen se črta.

18. člen

V 41. členu se za tretjim odstavkom doda nov, četrti odstavek, ki se glasi:

»(4) Za študenta, ki se po prvem vpisu v prvi letnik študijskega programa izpiše do 15. oktobra v študijskem letu, v katerem se je vpisal, se šteje, da se v ta študijski program ni vpisal.«.

19. člen

V 44. členu se drugi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(2) Če se študijski program spremeni oziroma mu preneha veljavnost, lahko študent, ki je obiskoval drugi letnik, izobraževanje dokonča po študijskem programu, po katerem se je izobraževal, še dve leti po izteku drugega letnika pod pogoji, ki so veljali ob vpisu v prvi letnik. Če študent ne izpolni pogojev za napredovanje ali dokončanje študija v skladu s študijskim programom, lahko ponavlja le v spremenjenem študijskem programu, opraviti pa mora morebitne dodatne obveznosti, ki mu jih določi ravnatelj ali direktor.«.

20. člen

V 46. členu se v prvem odstavku prva alineja spremeni tako, da se glasi:

»– 60 dni po končanju drugega letnika, če ni ponavljal ali zamenjal študijskega programa,«.

Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(2) V primerih iz prve in druge alineje prejšnjega odstavka se lahko študentu iz upravičenih razlogov (starševstvo, težka bolezen in druge okoliščine) in študentu s posebnimi potrebami status podaljša, vendar največ za eno leto.«.

21. člen

56. člen se spremeni tako, da se glasi:

»56. člen

(seznam evidenc z osebnimi podatki študentov študijskih programov in udeležencev, vpisanih v študijske programe za izpopolnjevanje ter v programe krajšega izobraževanja in usposabljanja za pridobitev mikrodokazila)

(1) Šole upravljajo naslednje evidence z osebnimi podatki študentov:

- evidenco prijavljenih za vpis in vpisanih študentov ter udeležencev, vpisanih v študijske programe za izpopolnjevanje ter v programe krajšega izobraževanja in usposabljanja za pridobitev mikrodokazila;
- osebni list, ki se vodi za vsakega študenta študijskega programa in udeleženca v študijskem programu za izpopolnjevanje ter v programu krajšega izobraževanja in usposabljanja za pridobitev mikrodokazila od vpisa v šolo do končanja študija, izobraževanja, izpopolnjevanja in usposabljanja oziroma do izpisa;
- zapisnik o izpitu, s katerim se evidentirajo prijava k izpitu, potek izpita in dosežena ocena;

- evidenco izdanih dokumentov o končanem študiju, študijskem programu za izpopolnjevanje ter programu krajšega izobraževanja in usposabljanja za pridobitev mikrodokazila;
- seznam s podatki o datumu in kraju izdanih javnih listin o pridobitvi mikrodokazila.

(2) V evidencah iz prve, druge in četrte alineje prejšnjega odstavka se obdelujejo: osebno ime študenta oziroma udeleženca (za študentke in udeleženke tudi deklinški priimek), spol, datum, kraj in občina rojstva, država rojstva, stalno in začasno prebivališče, naslov za vročanje, enotna matična številka občana ali občanke (v nadaljnjem besedilu: EMŠO), državljanstvo, predhodno pridobljena izobrazba, način študija, telefonska številka, elektronski naslov in elektronski naslov za vročanje ter davčna številka. Evidenca iz druge alineje prejšnjega odstavka obsega še podatke o opravljenih izpitih, o napredovanju in dokončanju študija, izobraževanja, izpopolnjevanja in usposabljanja ter osebno fotografijo.

(3) V evidenci iz tretje alineje prvega odstavka tega člena se obdelujejo: osebno ime študenta oziroma udeleženca (za študentke in udeleženke tudi deklinški priimek), spol, vpisna številka študenta oziroma udeleženca, EMŠO, način študija oziroma izobraževanja, usposabljanja ali izpopolnjevanja, letnik in leto študija, izobraževanja, izpopolnjevanja, usposabljanja, študijsko leto prvega vpisa, datum izpita, podatki o tem, ali izpit opravlja prvič ali ga ponavlja, ter ocena, dosežena pri izpitu.

(4) V evidenci iz četrte alineje prvega odstavka tega člena se obdelujejo še podatki o:

- številki, kraju in datumu izdane javne listine o zaključenem študijskem programu za pridobitev izobrazbe, končanem študijskem programu za izpopolnjevanje ali končanem programu krajšega izobraževanja in usposabljanja za pridobitev mikrodokazila;

- vrsti javne listine o končanem študijskem programu za pridobitev izobrazbe, študijskem programu za izpopolnjevanje ali krajšem izobraževanju in usposabljanju za pridobitev mikrodokazila.

(5) Šole osebne podatke študentov in udeležencev iz evidenc prve do četrte alineje prvega odstavka tega člena obdelujejo za potrebe odločanja in izvajanja svoje višješolske dejavnosti ter podpornih dejavnosti, povezanih z njo. Osebne podatke iz prejšnjega stavka lahko obdelujejo tudi za potrebe nacionalnih in mednarodnih raziskav o spremljanju študentov in diplomantov, ki jih določi ministrstvo, pristojno za višje šolstvo, pri čemer je treba zagotoviti anonimizacijo teh podatkov.«.

22. člen

62. člen se spremeni tako, da se glasi:

»62. člen
(nadzor)

(1) Ministrstvo izvaja nadzor nad poslovanjem šol z nadzorom nad porabo sredstev, prejetih v skladu s tem zakonom, z usklajevanjem programov dela in finančnih načrtov, s pregledom letnih programov dela in letnih poročil ter s pregledom izvajanja nalog, določenih v pogodbah ali sklepih o financiranju.

(2) Inšpektorat Republike Slovenije za šolstvo izvaja inšpekcijski nadzor predpisov s področja vzgoje in izobraževanja in systemske preglede, razen systemskih pregledov področij v pristojnosti zunanje evalvacije NAKVIS.

(3) Nadzor nad izvajanjem pravic študentov, ki se praktično izobražujejo pri delodajalcu, izvaja inšpekcija, pristojna za delo.

(4) Zunanjo evalvacijo po standardih kakovosti šol izvaja NAKVIS.«.

PREHODNI IN KONČNA DOLOČBA

23. člen
(uskladitev podzakonskih aktov)

Podzakonski akti se uskladijo z določbami tega zakona v šestih mesecih od njegove uveljavitve.

24. člen
(končanje postopkov)

Postopki, ki so bili začeti pred uveljavitvijo tega zakona, se končajo v skladu s predpisi, ki so veljali pred uveljavitvijo tega zakona.

25. člen
(začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

III. OBRAZLOŽITEV:

K 1. členu

Vsebina člena se ne spreminja glede kroga upravičencev, ki se lahko na višjih strokovnih šolah v Republiki Sloveniji izobražujejo pod enakimi pogoji kot državljani Republike Slovenije, temveč se člen spreminja glede opredelitve pojma tega kroga upravičencev. Pojem skupine upravičencev, v kateri so Slovenci brez slovenskega državljanstva, se izenači s pomenom, ki ga ima ta skupina upravičencev po zakonu, ki ureja odnose Republike Slovenije s Slovenci zunaj njenih meja. Glede slednjih se črta dozdajšnji pogoj, da morajo biti potomci oseb slovenske narodnosti do tretjega kolena v ravni vrsti, da bi se lahko izobraževali pod enakimi pogoji kot državljani Republike Slovenije.

K 2. členu

Člen terminološko nadomešča »zaključni račun šole« s »finančnim poročilom šole«. Odpravlja se tudi obravnavanje zadev v primeru disciplinskega postopka in redne ali izredne odpovedi pogodbe o

zaposlitvi delavcu šole. Novi tretji odstavek določa, da svet šole odloča v skladu z večino vseh članov, če ni drugače določeno z aktom o ustanovitvi oziroma z zakonom.

Člen določa pristojnosti sveta šole na področju mikrodokazil in odprtega kurikula študijskih programov. Svet šole na predlog predavateljskega zbora sprejme programe krajšega izobraževanja in usposabljanja za pridobitev mikrodokazila ter kataloge znanja za odprti kurikulum študijskih programov.

K 3. členu

Člen določa nove pristojnosti strateškega sveta na področju mikrodokazil in odprtega kurikula študijskih programov, kadar je šola organizacijska enota zavoda.

Za krepitev sodelovanja šole z okoljem je dodana možnost obravnave zadev (pobude in predlogi), ki jih strateškemu svetu pošlje razvojni svet regije. Pobude organ šole po proučitvi ustrezno upošteva pri pripravi odprtega kurikula, ki je del študijskega programa, oblikovanju programa krajšega izobraževanja in usposabljanja za pridobitev mikrodokazila ali pri pripravi drugih programov usposabljanja in izpopolnjevanja za študente in diplomante.

Odprti kurikulum je del študijskega programa, ki ga oblikuje šola. Enako kot za celoten študijski program je tudi za ta del programa treba zagotoviti ustrezno kakovost in ustrezne postopke sprejemanja. Odprti kurikulum kot del študijskega programa je z vidika odgovarjanja na aktualne potrebe gospodarstva oziroma trga dela primerljiv s programi krajšega izobraževanja in usposabljanja za pridobitev mikrodokazila. Zato menimo, da naj odprti kurikulum sprejema strateški svet, torej enako, kot to velja za programe krajšega izobraževanja in usposabljanja. Predavateljski zbor višje šole za to potrditev ni dovolj, saj mora zaradi nujne navezave na delodajalce odprti kurikulum sprejemati organ šole, kot je strateški svet, ki je sestavljen iz socialnih partnerjev. Kataloge znanja za odprti kurikulum oblikuje predavateljski zbor v sodelovanju z delodajalci v lokalnem okolju oziroma na podlagi njihovih potreb. Zato menimo, da je za kakovost celotnega postopka oblikovanja odprtega kurikula potrebno, da odprti kurikulum potrdi strateški svet, v katerem sodelujejo tudi delodajalci. Dopolnitev 10. člena določa tudi, s kolikšno večino strateški svet sprejema odločitve, česar zakon do zdaj ni določal.

K 4. členu

Po novem bodo člani predavateljskega zbora lahko vsi strokovni delavci šole. Do zdaj so bili to lahko le strokovni delavci, akreditirani predavatelji. V postopku imenovanja v naziv predavatelj pa bodo lahko odločali le predavatelji.

K 5. členu

Člen v večjem delu ohranja sistemsko uveljavljeno ureditev delovanja komisije za spremljanje in zagotavljanje kakovosti. Člen dopolnjuje dozdajšnji člen s tem, da komisija za spremljanje in ugotavljanje kakovosti pripravi tudi letno poročilo o kakovosti študija ter ga objavi na spletni strani šole. Poleg tega mandat predsednika komisije po novem traja štiri leta in določa možnost vnovičnega imenovanja.

K 6. členu

Člen se dopolnjuje v tem, da se dodatne naloge Skupnosti VSŠ lahko določijo z njenim letnim delovnim načrtom.

Člen se dopolni v tem, da k spremembam in dopolnitvam akta o ustanovitvi Skupnosti VSŠ soglasje Vlade Republike Slovenije ni potrebno, če se spremembe in dopolnitve ne nanašajo na izvajanje nalog Skupnosti VSŠ po tem členu.

K 7. členu

Člen uvaja določitev, da se tudi študijski programi za izpopolnjevanje oblikujejo na podlagi poklicnih standardov. Dodajata se opredelitev izraza poklicni standard in postopek za njegovo sprejetje, česar zakon do zdaj ni določal.

K 8. členu

Člen v večjem delu ohranja sistemsko uveljavljeno ureditev višješolskih študijskih programov. Po drugi strani pa posodablja in združuje obvezne sestavine višješolskega študijskega programa v en odstavek.

Člen določa, da predavateljski zbor določi izvedbeni študijski program. Del študijskega programa je tudi odprti kurikulum, ki mora biti oblikovan skupaj s socialnimi partnerji. Zato predavateljski zbor ne more biti tisti, ki določa kataloge odprtega kurikula, ampak mora biti to strateški svet, ki je partnersko sestavljen. Predavateljski zbor pa seveda kataloge znanja pripravi po ustreznem postopku.

K 9. členu

Člen podrobneje kot veljavni člen določa študijske programe za izpopolnjevanje in druge oblike učenja, njihovo oblikovanje ter obvezne sestavine. Šole lahko poleg študijskih programov za izpopolnjevanje po predlagani dopolnitvi člena organizirajo tudi različne oblike neformalnega učenja, česar dozdajšnji člen ni določal.

K 10. členu

Člen na novo uvaja programe krajšega izobraževanja in usposabljanja za pridobitev mikrodokazila, ki odgovarjajo na družbene, osebne, kulturne potrebe ali potrebe trga dela ter temeljijo na zagotavljanju kakovosti v skladu z dogovorjenimi standardi v ustreznem sektorju ali na ustreznem področju dejavnosti. Program na podlagi potreb pripravi predavateljski zbor, sprejme pa svet šole ali strateški svet. Programi so ovrednoteni z najmanj eno kreditno točko in največ devetimi kreditnimi točkami po ECTS.

Šola mora vzpostaviti notranji sistem kakovosti. Zunanji postopki izvajanja in evalvacije se preverjajo vzorčno ob rednih postopkih zunanje evalvacije višjih strokovnih šol.

Člen določa obvezne sestavine programa krajšega izobraževanja in usposabljanja za pridobitev mikrodokazila ter obvezne sestavine javne listine mikrodokazilo. Navedene sestavine so usklajene z Zakonom o visokem šolstvu.

Krajši programi izobraževanja in usposabljanja za pridobitev mikrodokazila ne pomenijo izvajanja študijskih programov po tem zakonu oziroma opravljanja z njimi določenih študijskih obveznosti.

K 11. členu

Člen ureja skupne študijske programe, ki jih šole iz Republike Slovenije izvajajo z eno šolo ali več šolami iz Republike Slovenije (slovenski študijski programi) ali iz tujine (mednarodni študijski programi). Skupni študijski programi se sprejmejo v skladu z zakonom oziroma izhodišči. Pri določanju izhodišč za oblikovanje in sprejemanje skupnih študijskih programov se upoštevajo skupna evropska načela o kratkih programih v visokošolskem izobraževanju.

Kdor opravi vse obveznosti po skupnem študijskem programu, dobi skupno diplomo, v kateri so navedene vse šole, ki sodelujejo pri njegovi izvedbi. Skupna diploma je javna listina. Vsebinsko in obliko skupne diplome ter prilogo k diplomi šole določijo s sporazumom. Šole se lahko dogovorijo, da namesto skupne diplome podelijo vsaka svojo diplomu. Sporazum mora vsebovati tudi dokazila, da je mednarodni skupni študijski program ustrezno priznan oziroma akreditiran v državi, iz katere izhaja višja strokovna šola.

Kot velja za vse izvajalce študijskih programov, morajo biti tudi izvajalci skupnih študijskih programov pred začetkom izvajanja vpisani v razvid, skupni študijski programi pa javno objavljeni pred sprejetjem vpisa v razvid.

Mednarodni študijski program mora biti pred začetkom izvajanja v Republiki Sloveniji akreditiran v matični državi, iz katere izhaja višja strokovna šola, ki sodeluje pri izvedbi tega programa in podeljevanju diplome.

K 12. členu

Člen uvaža in ureja področje višješolskega transnacionalnega izobraževanja. Po vzoru visokošolske zakonodaje ureja uveljavljeno ureditev tovrstnega izobraževanja tudi na področju višjega strokovnega izobraževanja.

Izvajanje višješolskega transnacionalnega izobraževanja v Republiki Sloveniji, če je šola vpisana v razvid v Republiki Sloveniji in, če je visokošolski zavod oziroma druga tuja institucija ustrezno priznana v matični državi.

Višješolsko transnacionalno izobraževanje v Republiki Sloveniji lahko izvaja tuji višješolski zavod oziroma druga tuja institucija, če matična država priznava, da nosilec dotičnega programa in izvajalec sodita v njihov višješolski sistem po načelih evropskega kratkega visokošolskega programa, kar mora pred začetkom izvajanja ugotoviti tudi ministrstvo, pristojno za višje šolstvo, na podlagi predhodnega strokovnega mnenja zavoda, ki je po Zakonu o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja pristojen za poklicno in strokovno izobraževanje.

Listina o zaključenem višješolskem transnacionalnem izobraževanju, ki se izvaja v Republiki Sloveniji kot del tujega višješolskega sistema je tuja listina, ki se jo obravnava po postopku, ki ureja vrednotenje oziroma priznavanje izobraževanja v Republiki Sloveniji.

Šole, ki so vpisane v razvid v Republiki Sloveniji lahko izvajajo višješolsko transnacionalno izobraževanja v tujini, in sicer na osnovi pogodbe s tujim višješolskim zavodom oziroma drugo tujo institucijo. Listina o zaključenem višješolskem transnacionalnem izobraževanju, ki se izvaja v tujini je slovenska javna listina.

Druge pogoje, načine in oblike višješolskega transnacionalnega izobraževanja ter obvezne sestavine pogodbe za izvajanje višješolskega transnacionalnega izobraževanja določi s podzakonskim predpisom ministrstvo.

Izvajalec višješolskega transnacionalnega izobraževanja mora prenehati izvajati študijski program ali del študijskega programa, če mu je akreditacija oziroma vpis v razvid v matični državi prenehal veljati. Enako velja za šolo, ki je vpisana v razvid v Republiki Sloveniji.

K 13. členu

Člen v večjem delu ohranja sistemsko uveljavljeno ureditev delovanja Komisije za akreditacijo. Dopolnjuje se le zapis, da Center Republike Slovenije za poklicno izobraževanje poleg mnenja o skladnosti predlogov novih višješolskih študijskih programov za pridobitev izobrazbe in študijskih programov za izpopolnjevanje z izhodišči strokovnemu svetu za poklicno in strokovno izobraževanje predloži tudi mnenje za skupne študijske programe. Hkrati določa, da komisija za akreditacijo imenuje predavatelje višjih strokovnih šol v naziv predavatelj na predlog višjih strokovnih šol v primeru prvega imenovanja v naziv predavatelj.

K 14. členu

Člen se spreminja v tem, da lahko šole za zagotavljanje nemotenega izvajanja višješolskega študijskega programa z osebo, ki ima ustrezno strokovno izobrazbo, sklenejo drugo pogodbo civilnega prava. S tem se omogoča širša pogodbeno svoboda pri iskanju najkompetentnejših predavateljev s posebnim znanjem, ki pa so praviloma že v delovnem razmerju v zasebnem sektorju.

Člen se spreminja tudi v tem, da ministrstvo po uradni dolžnosti namesto na vsakih pet let vnovično akreditacijo šole opravlja na vsakih sedem let ter da se sedemletno obdobje akreditacije šole izteče z začetkom študijskega leta, v katerem poteče sedem let od vpisa v razvid ministrstva.

K 15. členu

Člen v večjem delu ohranja sistemsko uveljavljeno ureditev prepovedi izvajanja izobraževalne dejavnosti. Člen se dopolnjuje v tem, da lahko minister z odločbo prepove izvajati javnoveljavni študijski program poleg pristojne inšpekcije tudi na podlagi ugotovitve Nacionalne agencije Republike Slovenije za kakovost v visokem šolstvu.

K 16. členu

Člen dozdašnje ureditev spreminja tako, da naziv predavatelj podeli komisija za akreditacijo na predlog ravnatelja ali direktorja višje strokovne šole kandidatu za prvo imenovanje v naziv predavatelj ali dodatno imenovanje. O vnovični podelitvi naziva predavatelj pa s sklepom odloči predavateljski zbor šole.

K 17. členu

Določila napredovanja v naziv se črtajo, ker so v tem zakonu nepotrebna zaradi ureditve te vsebine v prenovljenem krovnem Zakonu o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja.

K 18. členu

Študentu, ki se do 15. oktobra v tekočem študijskem letu izpiše iz študijskega programa, v katerega je bil prvič vpisan, se ne šteje, da je bil eno leto vpisan v študijskem programu. Študent zato ne bo izgubil pravice do ponavljanja ali zamenjave programa, če se bo naslednje študijsko leto znova vpisal v prvi letnik. Do zdaj za takšne primere ni bilo ustrezne pravne podlage v zakonu, zato je ta dopolnitev člena potrebna. Zaradi navedene dopolnitve člena ne bo dodatnih finančnih posledic za državni proračun, ker se podatki o vpisanih študentih sporočajo po 15. oktobru.

K 19. členu

Člen ohranja sistemsko uveljavljeno ureditev prekinitve izobraževanja in pogojev za končanje izobraževanja. Člen se dopolnjuje tako, da se na jasnejši način določi, da če študent ne izpolnjuje pogojev za napredovanje ali dokončanje študija v skladu s študijskim programom, lahko ponavlja le v spremenjenem študijskem programu z opravljanjem morebitnih dodatnih obveznosti. To je do zdaj veljalo le za študente, ki niso izpolnjevali pogojev za vpis v drugi letnik.

K 20. členu

Člen se spreminja z jasnejšo navedbo besedila zaradi številnih dilem pri razlagi v praksi. Spreminja pa besedilo, da študentu status preneha »60 dni po končanju drugega letnika, če ne diplomira do konca študijskega leta in če ni že tri leta koristil statusa študenta v višjem oziroma visokošolskem izobraževanju«, in sicer z besedilom »60 dni po prenehanju drugega letnika, če ni ponavljal ali zamenjal programa«. Višja strokovna šola lahko študentu iz upravičenih razlogov status študenta tudi podaljša, vendar največ za eno leto.

K 21. členu

Člen na novo in na enem mestu določa vsebino in način vodenja vseh evidenc podatkov po tem zakonu.

K 22. členu

S spremembo člena se je razmejila pristojnost izvajanja zunanje evalvacije med inšpektoratom za šolstvo in NAKVIS. Formalno imata oba organa pristojnost presoјati delovanje šole kot celote, praviloma na vsakih pet let. Dejansko pa inšpektorat za šolstvo tega ni izvajal (tako imenovani redni nadzori, od leta 2027 pa usmerjeni) zato, ker je to izvajal NAKVIS. Zato naj bi po novem inšpektorat za šolstvo opravljal samo nadzore na podlagi pobude (tako imenovani izredni nadzori), NAKVIS pa evalviriral dejanske razmere na podlagi standardov.

K 23. členu

Člen določa šestmesečni rok za usklajitev podzakonskih aktov z določbami tega zakona oziroma za sprejetje podzakonskih aktov na podlagi tega zakona.

K 24. členu

Člen določa petnajstdnevni rok za začetek veljavnosti zakona od dneva objave v Uradnem listu Republike Slovenije.

IV. BESEDILO ČLENOV, KI SE SPREMINJAJO:**4. člen**

(izobraževanje pod enakimi pogoji)

(1) Državljeni Republike Slovenije, Slovenci brez slovenskega državljanstva in državljani članic Evropske unije se lahko izobražujejo v šolah pod enakimi pogoji.

(2) Slovenci brez slovenskega državljanstva po tem zakonu so potomci ali potomke (v nadaljnjem besedilu: potomci) oseb slovenske narodnosti do tretjega kolena v ravni vrsti.

(3) Tuji državljani se lahko izobražujejo v šolah pod enakimi pogoji kakor državljani Republike Slovenije, kadar se izobražujejo po načelu vzajemnosti ali če so sami ali vsaj eden od staršev ali skrbnikov ob vpisu rezidenti Republike Slovenije za davčne namene.

(4) Podrobnejše pogoje v zvezi s številom prostih vpisnih mest, plačilom šolnine ter drugimi pravicami in dolžnostmi študentov v skladu z zakonom za izobraževanje Slovencev brez slovenskega državljanstva, državljanov članic Evropske unije ter za tujce, določi minister.

8. člen

(svet šole)

(1) Svet šole, ki se ustanovi kot izobraževalni zavod, sestavljajo:

- dva predstavnika ali predstavnici (v nadaljnjem besedilu: predstavniki) ustanovitelja,
- dva predstavnika delodajalcev, ki ju imenuje ustanovitelj,
- pet predstavnikov delavcev šole ter
- dva predstavnika študentov.

(2) Svet šole imenuje in razrešuje direktorja, sprejema razvojni program šole, letni delovni načrt in poročilo o njegovi uresničitvi, odloča o uvedbi nadstandardnih in drugih programov, sprejema finančni načrt in zaključni račun šole, obravnava poročila o študijski problematiki, odloča o pritožbah v zvezi s statusom študenta, o pritožbah v zvezi s pravicami, obveznostmi in odgovornostmi delavcev iz delovnega razmerja, obravnava zadeve, ki mu jih predložijo predavateljski zbor, študijska komisija in komisija za spremljanje in zagotavljanje kakovosti, šolska inšpekcija, reprezentativni sindikat zaposlenih, študenti oziroma skupnost študentov, ter opravlja druge naloge, določene z zakonom in aktom o ustanovitvi.

10. člen

(strateški svet)

(1) Strateški svet imenuje svet šole ali upravni odbor gospodarske družbe za dobo šest let. Sestavljajo ga:

- trije predavatelji šole,
- dva predstavnika pristojne zbornice ali ministrstev oziroma delodajalcev,
- dva predstavnika študentov,
- en predstavnik diplomantov ali diplomantk (v nadaljnjem besedilu: diplomanti).

(2) Strateški svet vodi predsednik, ki ga člani sveta izvolijo izmed sebe.

(3) Strateški svet:

- sprejme dolgoročni razvojni program šole,
- predlaga nadstandardne programe,
- predlaga letni delovni načrt šole,
- predlaga finančni načrt šole,
- spremlja zagotavljanje kakovosti višješolskega študija,
- obravnava poročila o študijski problematiki oziroma zadeve, ki mu jih predložijo predavateljski zbor, študijska komisija, komisija za spremljanje in zagotavljanje kakovosti, šolska inšpekcija, reprezentativni sindikat zaposlenih ali študenti ter

- opravlja druge naloge v skladu z ustanovitvenim aktom.

(4) Strateški svet sprejme dolgoročni razvojni program šole v soglasju s svetom zavoda oziroma upravnim odborom gospodarske družbe. Pri sprejemanju letnega delovnega načrta šole svet zavoda ne more uveljaviti odločitev, ki so v nasprotju s predlogom strateškega sveta. Ob neskladju ocen finančnih možnosti oziroma posledic predloga letnega delovnega načrta, je treba uskladiti stališča obeh organov. O letnem delovnem načrtu dokončno odloči svet zavoda oziroma upravni odbor gospodarske družbe.

(5) Strateški svet sodeluje z vsemi organi šole.

12. člen

(predavateljski zbor)

(1) Predavateljski zbor sestavljajo predavatelji šole. Vodi ga direktor oziroma ravnatelj.

(2) Predavateljski zbor:

- obravnava in odloča o strokovnih vprašanjih, povezanih z izobraževalnim delom,
- daje mnenje o letnem delovnem načrtu,
- daje mnenje k dolgoročnemu razvojnemu programu šole,
- obravnava letno poročilo o kakovosti,
- predlaga uvedbo nadstandardnih in drugih programov ter dejavnosti,
- odloča o posodobitvah študijskih programov in njihovi izvedbi v skladu s predpisi,
- sprejema pravila za prilagajanje študija študentom s posebnimi potrebami,
- daje mnenje o predlogu za imenovanje ravnatelja oziroma direktorja,
- daje pobudo za napredovanje strokovnih delavcev in mnenje k predlogu ravnatelja oziroma direktorja za napredovanje,
- imenuje predavatelje šole,
- sodeluje s študenti in
- opravlja druge naloge v skladu z zakonom.

15. člen

(komisija za spremljanje in zagotavljanje kakovosti)

(1) Komisijo za spremljanje in zagotavljanje kakovosti študija sestavljajo predsednik in šest članov, in sicer:

- pet predavateljev šole, tako, da so zastopana vsa študijska področja oziroma vse skupine predmetov, ter
- dva študenta.

(2) Komisija za spremljanje in ugotavljanje kakovosti opravlja naslednje naloge:

- ustvarja razmere za uveljavljanje in razvijanje kakovosti izobraževalnega dela na šoli,
- vzpostavlja mehanizme za sprotno spremljanje in ocenjevanje kakovosti ter učinkovitosti dela na šoli z določitvijo metod vrednotenja, subjektov evalvacije, z izbiro inštrumentov in meril evalvacije in določitvijo vsebin evalvacije,

- načrtuje, organizira in usklajuje spremljanje in zagotavljanje kakovosti na šoli,
- sodeluje z Nacionalno agencijo Republike Slovenije za kakovost v visokem šolstvu (v nadaljnjem besedilu: nacionalna agencija) in opravi primerjanje z drugimi šolami doma in v tujini,
- spremlja zaposlitvene možnosti diplomantov,
- na podlagi odziva delodajalcev oblikuje predloge izboljšav ter
- pripravlja poročila o evalvaciji za obravnavo na svetu nacionalne agencije.

(3) Predsednika in člane komisije za spremljanje in zagotavljanje kakovosti imenuje predavateljski zbor.

16. člen

(skupnost višjih strokovnih šol)

(1) Šole se lahko združujejo v Skupnost višjih strokovnih šol Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: skupnost šol) zaradi medsebojnega sodelovanja ter sodelovanja s pristojnimi strokovnimi sveti, komisijo za akreditacijo višješolskih študijskih programov in višjih strokovnih šol, ministrstvu, nacionalno agencijo, visokošolskimi zavodi in mednarodnimi združenji pri:

- opravljanju razvojnih nalog v višješolskem izobraževanju,
- uvajanju in spremljanju kakovosti dela,
- razvoju in uvajanju novih oblik in metod dela s študenti,
- uvajanju interdisciplinarnega študija,
- promociji višješolskih programov,
- spremljanju mednarodnih razvojnih usmeritev na področju višješolskega strokovnega izobraževanja ter sodelovanju s šolami in ustanovami doma in v tujini,
- načrtovanju in izvajanju strokovnega izpopolnjevanja,
- podeljevanju nagrad in priznanj za študente in predavatelje šol,
- pripravi programov za zaposlovanje diplomantov in spremljanju zaposlovanja,
- pripravi in uvajanju skupnih meril za ugotavljanje, potrjevanje in preverjanje z delom pridobljenega znanja študentov,
- oblikovanju meril za vidne dosežke na strokovnem področju za pridobitev naziva predavatelj višje strokovne šole,
- sodelovanju z delodajalci zaradi praktičnega izobraževanja in posodobitve programov glede na potrebe gospodarstva,
- zastopanju višjih strokovnih šol v domačem in mednarodnem prostoru,
- načrtovanju in izvedbi strokovnih usposabljanj za zaposlene na višjih strokovnih šolah in
- opravljanju drugih nalog v skladu s tem zakonom.

(2) Skupnost šol se lahko ustanovi, če je v njej združenih najmanj 70 odstotkov vseh šol. K aktu o ustanovitvi si mora pridobiti soglasje Vlade Republike Slovenije.

(3) Skupnost šol se sofinancira iz sredstev proračuna Republike Slovenije na podlagi letnega delovnega in finančnega načrta, h kateremu da soglasje minister, ki istočasno določi letno višino sofinanciranja.

18. člen

(poklicni standard)

(1) Višješolski študijski programi se oblikujejo na podlagi poklicnih standardov, ki se sprejemajo v skladu z zakonom.

(2) Na podlagi poklicnih standardov se sprejemajo tudi študijski programi za izpopolnjevanje, kadar omogočajo pridobitev novega naziva strokovne izobrazbe.

20. člen

(višješolski študijski programi)

(1) Višješolski študijski programi se oblikujejo po evropskih načelih o kratkih programih v visokošolskem izobraževanju in v skladu z izhodišči, ki jih v soglasju z ministrom sprejme strokovni svet. Podlaga za pripravo višješolskega študijskega programa so en ali več poklicnih standardov, ki jih sprejme minister, pristojen za delo, na predlog strokovnega sveta.

(2) Izhodišča iz prejšnjega odstavka opredeljujejo načela izbirnosti, modularnosti, programske odprtosti in merila kreditnega vrednotenja, ki so podlaga za izvedbeni študijski program, ki ga določi višja strokovna šola za izvajanje višješolskega študijskega programa. Sestavni del izhodišč so tudi navodila o izvajanju študija na daljavo, s katerimi se določijo pogoji, ki jih mora šola zagotavljati za izvajanje študija na daljavo.

(3) Predavateljski zbor šole na podlagi višješolskega študijskega programa določi izvedbeni študijski program. Izvedbeni študijski program v skladu z izhodišči določi notranjo členitev modulov na predmete, razporeditev modulov oziroma predmetov po letnikih in izbirne module oziroma predmete.

(4) Višješolski študijski program ima splošni in posebni del.

(5) Splošni del višješolskega študijskega programa vsebuje:

- ime programa,
- naziv strokovne izobrazbe, ki se pridobi po končanem študiju in njegovo okrajšavo,
- temeljne cilje programa oziroma opredelitev splošnih in poklicnih kompetenc, ki se pridobijo,
- trajanje študija,
- pogoje za vpis in merila za izbiro ob omejitvi vpisa,
- obvezne načine ocenjevanja znanja,
- način in oblike izvajanja študija,
- pogoje za napredovanje po programu in za končanje študija,
- pogoje za prehajanje med programi,
- sestavine programa, pri katerih mora biti študent navzoč (vaje, seminarji),
- pogoje za končanje posameznih delov programa, če jih ta vsebuje,
- podatke o mednarodni primerljivosti programa in
- podatke o povezanosti s programi drugih šol v skupnem evropskem višješolskem prostoru.

(6) Posebni del višješolskega študijskega programa vsebuje:

- predmetnik z ovrednotenjem študijskih obveznosti po evropskem prenosnem kreditnem sistemu/European Credit Transfer System (v nadaljnjem besedilu: ECTS),

- kataloge znanja,
- znanje, ki ga morajo imeti izvajalci posameznih predmetov.

(7) Študijski program se lahko oblikuje za več poklicnih standardov. V tem primeru se oblikujejo moduli, ki omogočajo pridobitev poklicne kvalifikacije v skladu s predpisi, ki urejajo nacionalne poklicne kvalifikacije.

21. člen

(študijski programi za izpopolnjevanje)

Študijski programi za izpopolnjevanje imajo splošni in posebni del. Poleg sestavin iz 20. člena tega zakona splošni del vsebuje še podatke o načinu priznavanja pridobljenega znanja in sposobnosti.

22. člen

(skupni študijski programi)

(1) Skupni študijski programi so višješolski študijski programi, ki jih šole iz Republike Slovenije izvajajo z eno ali več šolami iz Republike Slovenije ali iz tujine.

(2) Skupni študijski programi se sprejemajo v skladu z zakonom oziroma izhodišči. Pri določanju izhodišč za oblikovanje in sprejemanje skupnih študijskih programov se upoštevajo skupna evropska načela o kratkih programih v visokošolskem izobraževanju.

(3) Kdor opravi vse obveznosti po skupnem študijskem programu, dobi skupno diplomu, v kateri so navedene vse šole, ki sodelujejo pri njegovi izvedbi. Skupna diploma je javna listina. Vsebino in obliko skupne diplome ter priloge k diplomu določijo šole s sporazumom.

25. člen

(komisija za akreditacijo višješolskih študijskih programov in višjih strokovnih šol)

(1) Strokovni svet imenuje komisijo za akreditacijo višješolskih študijskih programov in višjih strokovnih šol (v nadaljnjem besedilu: komisija za akreditacijo). Komisija za akreditacijo ima enajst članov, ki so strokovnjaki s področja višjega strokovnega izobraževanja in jih v imenovanje strokovnemu svetu predlagajo:

- dva člana ministrstvo, pristojno za višje šolstvo,
- enega člana ministrstvo, pristojno za delo,
- tri člane, predavatelje šol, reprezentativni sindikati,
- enega člana visokošolski zavodi,
- dva člana pristojne zbornice ali združenja delodajalcev,
- dva člana Študentska organizacija Slovenije.

(2) Predsednik komisije za akreditacijo je eden izmed članov, imenuje ga strokovni svet. Člani komisije za akreditacijo so imenovani za šest let in so lahko enkrat ponovno imenovani.

(3) Komisija za akreditacijo opravlja naslednje naloge:

- daje mnenje o skladnosti predlogov novih višješolskih študijskih programov in študijskih programov za izpopolnjevanje z izhodišči in ga posreduje strokovnemu svetu,
- daje soglasje k imenovanju oziroma imenuje predavatelje višjih strokovnih šol na predlog višjih strokovnih šol,
- obravnava poročila nacionalne agencije,

- opravlja druge naloge v skladu z zakonom.

(4) Komisija za akreditacijo sodeluje predvsem s strokovnimi sveti za posamezna področja vzgoje in izobraževanja, javnim zavodom, pristojnim za razvoj poklicnega izobraževanja ter nacionalno agencijo. O svojem delu poroča strokovnemu svetu, ki jo je imenoval.

(5) Analize in strokovne podlage za pripravo mnenja iz prve alineje tretjega odstavka tega člena za komisijo za akreditacijo pripravlja javni zavod, pristojen za razvoj poklicnega izobraževanja.

(6) Administrativno-tehnična opravila za komisijo opravlja ministrstvo, pristojno za višje strokovno izobraževanje (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo).

26. člen

(pogoji za opravljanje višješolske dejavnosti)

(1) Šole, ki izobražujejo po javno veljavnih študijskih programih, morajo imeti izvedbene študijske programe, zagotovljene strokovne delavce, ki izpolnjujejo z zakonom predpisane pogoje, ter prostore in opremo, ki jih določi minister po predhodnem mnenju pristojne zbornice ali združenja delodajalcev.

(2) Šola mora imeti zaposlenega direktorja oziroma ravnatelja in organizatorja praktičnega izobraževanja ter referenta za študijske in študentske zadeve, z drugimi strokovnimi delavci pa sklenjeno pogodbo o zaposlitvi oziroma pogodbo o delu. Pogodba o delu se lahko sklene, če je potrebno zagotoviti nemoteno izvajanje višješolskega študijskega programa in le z osebo, ki ima za opravljanje nalog, ki so predmet pogodbe, ustrezno strokovno izobrazbo.

(3) Šola mora poleg predavalnic, drugih učilnic in laboratorijev imeti ustrezno knjižnico, referat za študente in prostore za strokovne delavce. Vsi prostori morajo biti na lokaciji, ki omogoča nemoteno izvajanje študijskega programa.

(4) Šola mora imeti sklenjene pogodbe z delodajalci, ki zagotavljajo praktično izobraževanje rednih študentov. Pri delodajalcih mora imeti zagotovljena tudi študijska mesta za praktično izobraževanje najmanj za polovico predvidenega števila izrednih študentov.

(5) Ministrstvo vsakih pet let po uradni dolžnosti, na predlog nacionalne agencije ali inšpektorata, pristojnega za šolstvo pa tudi prej, ponovno preverja izpolnjevanje pogojev (v nadaljnjem besedilu: ponovna akreditacija).

28. člen

(prepoved izvajanja izobraževalne dejavnosti)

Z odločbo ministra se šoli prepove izvajati javnoveljavni študijski program, če pristojna inšpekcija ugotovi, da:

- krši predpisane razpisno-vpisne postopke,
- ne izvaja študijskih programov v skladu z zakonom in drugimi predpisi,
- ne opravlja višješolske dejavnosti v ustreznih prostorih in z delavci, ki izpolnjujejo predpisane pogoje.

34. člen

(imenovanje v naziv predavatelja)

(1) Naziv predavatelj podeli predavateljski zbor ustrezne šole. Z imenovanjem mora soglašati komisija za akreditacijo. Če predavateljski zbor še ni konstituiran, predavatelja v naziv imenuje komisija za akreditacijo. V postopku imenovanja ali izdaje soglasja komisija za akreditacijo ugotavlja izpolnjevanje

predpisanih pogojev kandidata in o tem izda sklep. Zoper sklep predavateljskega zbora ali komisije za akreditacijo o imenovanju v naziv predavatelja ni pritožbe, možen pa je upravni spor.

(2) Predavatelji so imenovani za dobo petih let in so lahko ponovno imenovani.

(3) Z merili za prvo imenovanje v naziv predavatelja se določijo pedagoški in strokovni dosežki, ki jih kandidat dokaže:

- z ustreznimi delovnimi izkušnjami pri izobraževalnem delu, pri pripravi študijskih programov, pisanju učbenikov, recenziranju učbenikov, z mentorskim delom za dijake, vajence ali študente, z organiziranjem izobraževalne dejavnosti za podjetja, s strokovnim ali raziskovalnim delom na področju vzgoje in izobraževanja,
- z delovnimi izkušnjami na ustreznem strokovnem področju, podiplomskim izobraževanjem, objavljenimi strokovnimi članki, patenti ali pri vodenju oziroma sodelovanju v zahtevnih projektih ali z ustreznimi kvalifikacijami, ki jih dokazuje z javno veljavnimi listinami.

(4) Strokovni svet lahko določi največje število različnih predmetov, za katere je lahko imenovan predavatelj višje strokovne šole.

(5) Pri vnovičnem imenovanju predavatelja mora kandidat dokazati tudi pedagoške dosežke, povezane z delom na višji strokovni šoli oziroma na visokošolskem zavodu.

(6) V postopku vnovičnega imenovanja predavatelja šole si mora predavateljski zbor pridobiti mnenje študentov. Način oblikovanja mnenja določi predavateljski zbor.

(7) Strokovni svet objavi merila za vidne dosežke na strokovnem področju za pridobitev naziva predavatelj višje šole v Uradnem listu Republike Slovenije.

(8) Postopek za pridobitev naziva predavatelj določi minister.

36. člen

(napredovanje v naziv)

(1) Predavatelji, inštruktorji in knjižničarji lahko napredujejo v naziv mentor ali mentorica (v nadaljnjem besedilu: mentor), svetovalec ali svetovalka (v nadaljnjem besedilu: svetovalec) in svetnik ali svetnica (v nadaljnjem besedilu: svetnik).

(2) V nazive iz prejšnjega odstavka lahko napredujeta tudi direktor in ravnatelj.

(3) Pogoje, način in postopek strokovnega izobraževanja in usposabljanja ter napredovanja v nazive določi minister.

41. člen

(druge pravice in ugodnosti študentov)

(1) Študenti imajo ne glede na to, ali se študij izvaja kot redni ali izredni, pravico do zdravstvenega zavarovanja ter drugih ugodnosti in pravic (na primer prehrana, prevozi, štipendiranje) v skladu s posebnimi predpisi, če niso v delovnem razmerju ali prijavljeni kot iskalci zaposlitve.

(2) Študenti, ki izpolnjujejo predpisane pogoje, lahko bivajo v dijaškem ali študentskem domu. Določbe zakona, ki ureja visoko šolstvo, ki se nanašajo na subvencionirano bivanje študentov, se uporabljajo tudi za študente višjih šol.

(3) Pravice in ugodnosti iz statusa lahko študent uveljavlja največ tri leta, ne glede na to, ali je študiral redno ali izredno, razen v primerih, ki jih določa ta zakon. Kdor je bil že tri leta vpisan v študijski program visokega šolstva, se ne more vpisati v redni študij v višjem strokovnem izobraževanju.

44. člen

(prekinitev izobraževanja in pogoji za končanje izobraževanja)

(1) Študentu, ki je prekinil izobraževanje, določi direktor oziroma ravnatelj pogoje za nadaljevanje in končanje študija, če se je program med prekinitvijo izobraževanja bistveno spremenil.

(2) Če se študijski program spremeni oziroma mu preneha veljavnost, lahko študent, ki je obiskoval drugi letnik, zaključi izobraževanje po študijskem programu, po katerem se je izobraževal, še dve leti po izteku drugega letnika pod pogoji, ki so veljali ob vpisu v prvi letnik. Če študent ne izpolni pogojev za vpis v drugi letnik, lahko ponavlja le v spremenjenem študijskem programu, opraviti pa mora morebitne dodatne obveznosti, ki mu jih določi direktor oziroma ravnatelj.

46. člen

(prenehanje statusa študenta)

(1) Status študentu višje šole preneha po koncu zaključnega letnika ali:

- 60 dni po končanju drugega letnika, če ne diplomira do konca študijskega leta in če ni že tri leta koristil statusa študenta v višjem oziroma visokošolskem izobraževanju,
- če se ne vpiše v naslednji letnik,
- če se izpiše,
- če je bil izključen.

(2) V primerih iz prve in druge alineje prejšnjega odstavka se lahko študentu iz upravičenih razlogov (starševstvo, vojaške obveznosti ali težka bolezen) status podaljša, vendar največ za eno leto.

56. člen

(seznam evidenc z osebnimi podatki študentov)

(1) Šole vodijo naslednje evidence z osebnimi podatki študentov:

1. evidenco prijavljenih za vpis in vpisanih študentov,
2. osebni list, ki se vodi za vsakega študenta od vpisa v šolo do končanja študija oziroma do izpisa,
3. zapisnik o izpitu, s katerim se evidentira prijava k izpitu, potek izpita in dosežena ocena,
4. evidenco izdanih dokumentov o končanem študiju.

(2) Evidence iz 1., 2. in 4. točke prejšnjega odstavka obsegajo: osebno ime študenta (za študentke tudi deklinski priimek), spol, datum, kraj in občino rojstva, državo rojstva, stalno in začasno prebivališče, enotno matično številko občana ali občanke (v nadaljnjem besedilu: občan), državljanstvo, predhodno pridobljeno izobrazbo, način študija, telefonsko številko, elektronski naslov, davčno številko ter druge podatke po posebnih predpisih. Evidenca iz 2. točke prejšnjega odstavka obsega še podatke o opravljenih izpitih, o napredovanju in dokončanju študija.

(3) Evidenca iz 3. točke prvega odstavka tega člena obsega: osebno ime študenta (za študentke tudi deklinski priimek), spol, enotno matično številko občana, način študija, letnik študija in študijsko leto

prvega vpisa, datum izpita, podatke o tem, ali izpit opravlja prvič ali ga ponavlja, ter oceno, doseženo pri izpitu.

62. člen

(inšpekcija)

Nadzor nad izpolnjevanjem določb tega zakona izvaja šolska inšpekcija. Nadzor nad izvajanjem pravic študentov, ki se praktično izobražujejo pri delodajalcu, izvaja inšpekcija, pristojna za delo.

V. PREDLOG, DA SE PREDLOG ZAKONA OBRAVNAVA PO NUJNEM OZIROMA SKRAJŠANEM POSTOPKU

/